

DRAUGAS

LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWS

KETVIRTADIENIS – THURSDAY, MAY – GEGUŽĖS 7, 2015 • Vol. CVI Nr. 54 Kaina 1.50 dol.

4545 WEST 63rd STREET
CHICAGO, ILLINOIS 60629

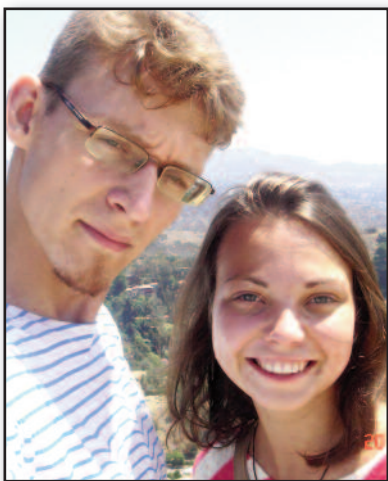
PERIODICALS

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 05-06-15

ŠIAME NUMERYJE:

„Dainuojame
Neringai” – 4 psl.

Kūrinys, talpinantis jausmą,
istoriją ir viltį – 10 psl.

DRAUGAS
Mano laikraštis
nuolatinis,
patikimas,
mus rišantis.

Organizacijos stiprybė – jos nariai

Suvažiavime dalyvavę LF tarybos nariai (iš k.): Dalius Vasys, Šarūnas Griganavičius, Rimantas Griškelis, Vytautas Narutis, Agnė Vertelkaitė, Arvydas Tamulis, Audronė Karalius, Marius Kasniūnas, Rūta Kulbis, Saulius Čyvas, Juozas Kapačinskas, Donatas Siliūnas.

Jono Kuprio nuotr.

Lietuvių Fondo 52-asis suvažiavimas

RAMUNĖ LAPAS

Su branda ateina ir užtikrintumas – tai buvo tarsi viso Lietuvių Fondo (LF) 52-ojo suvažiavimo, surengto gegužės 2 d. Pasaulio lietuvių centre Le-monte, leitmotyvas, jaučiamas visose kalbose ir pateiktuose skaičiuose. Viskas iš tikrųjų taip ir būtų vi-nareikšmiška – geri rezultatai atneša pasitikėjimą savo jėgomis ir pasirinktu keliu, – jeigu ne abejonės sėk-lą mumyse pasėjusi ambasadoriaus Žygimanto Pavi-lionio kalba. Neleisdamas organizacijai užmigti ant lau-rų ambasadorius galbūt galvojo ir apie savo penkerius metus, ir apie tą diplomata, kuris jį pakeis tarnyboje

Washingtonė... Atrodo, tiek daug pasieki ir tuo pačiu jauti, kad nuolat reikia viską pradėti tarsi iš pradžių. Kodėl? Pasaulyje pasikeitė situacija, ir pamatai, kurie atrodė tokie tvirti – juos reikia tvirtinti arba statyti iš naujo.

Suvažiavimas prasidėjo tradiciškai – pristatant Prezidiumo narius (LF tarybos pirm. Marius Kasniūnas, valdybos pirm. Arvydas Tamulis, sekretorė – Dai-va Litvinskaitė), sukalbant invokaciją (kunigas Algis Baniulis), prisimenant per pastaruosius metus iške-liavusius Fondo narius. Po to žodis buvo suteiktas su-važiavimo garbės svečiui – LR ambasadoriui JAV Žy-gimantui Pavilioniui. – 14 psl.

Aptarti lietuviškos kultūros klausimai

Šių metų balandžio 30 d. LR ge-neralinis konsulas Marijus Gu-dynas ir dešimtosios Šiaurės Amerikos lietuvių dainų šventės meno vadovas Darius Polikaitis susitiko su Čikagos miesto komisare kultūrai ir ypatingiems renginiams Michelle T. Boone bei aptarė bendradarbiavimo pristatant lietuvišką kultūrą miesto gy-ventojams ir svečiams galimybes.

Generalinis konsulas M. Gudynas informavo komisarę apie Čikagos apy-linkėse gyvenančią šimtatūkstantinę lietuvių bendruomenę bei jos aktyvu-mą kultūrinėje srityje – didelę muzikos, šokio, dainos, teatro ir kitų meno šakų organizacijų įvairovę bei rengiamų kultūros renginių gausą, o taip pat apie generalinio konsulato vykdomą veik-lą, pristatant menininkus iš Lietuvos. Vėliau kalbėta apie didžiausią šių metų lietuvišką renginį Čikagoje – de-šimtąją Šiaurės Amerikos lietuvių dai-nų šventę, kuri vyks liepos 5 d. Illino-jaus universiteto Čikagoje paviljone (UIC Pavilion). Plačiau šventę pristatė jos meno vadovas Darius Polikaitis. Tartasi, kaip kuo plačiau paviėšinti in-

Iš kairės: generalinis konsulas M. Gudynas, komisarė M. Boone ir X Dainų šventės meno vadovas D. Polikaitis.

A. Vertelkaitės nuotr.

formaciją apie neeilinį renginį mies-to gyventojams. Komisarėi Michelle T. Boone įteiktas kvietimas būti Dainų šventės garbės viešnia.

Michelle T. Boone susidomėjo lie-tuviška kultūrine veikla Čikagoje bei

suteikė svarbios informacijos apie ga-limybes pasinaudoti miesto turimomis priemonėmis įgyvendinant įvairius projektus.

LR generalinio konsulato Čikagoje info

Mokslo šaknys karčios, bet vaisiai saldūs. – Aristotelis

Neseniai lietuviškoji žiniasklaida buvo perspausdinusi rusų mokslininko – technikos mokslų kandidato G. Salachutdinovo interviu rusiškajame „Ogoniok“ žurnale apie sovietų melą moksle. Mokslininkas teigia, kad kosmonautika ir sovietinis mokslas buvo tik tuščios fantazijos, kad tiesioginiu Stalino nurodymu buvo pradėta perrašinėti rusų ir sovietinio technikos mokslo istorija. Kai šis kosmonautikos istorijos tyrinėtojas tai suprato ir pradėjo apie tai rašyti, Rusijos mokslų akademijoje tapo *persona non grata*. „Visa mūsų šalies kosmonautikos istorija yra suklastota, – sako jisai. – Mūsų istorija remiasi į legendą, kad įtemptų varžytuvių su JAV metu Sovietų Sąjunga garbingai laimėjo kosmoso užkariavimo lenktynes, paleisdama pirmąjį palydovą ir t. t. Niekas to nežino – tai kruopščiai slepiama, kad dar 1946 m. Verner fon Braun, vokiečių raketos ‘Fau-2’ tėvas, amerikiečiams pasiūlė pirmojo dirbtinio žemės palydovo paleidimo projektą. Amerikiečiai jį atmetė pasvarstę, kad jokio karinio pritaikymo palydovas neturi”.

Tiesa, sovietai palydovą į orbitą paleido pirmieji, bet tyrinėtojas jį vadina tik „ruošiniu“, nes „visi moksliniai palydovai buvo amerikiniai. Pirmasis ryšių palydovas – amerikiečių, navigacinis – amerikiečių, meteorologinis – irgi amerikiečių. Pirmoji orbitinė stotis – amerikiečių. Pirmasis grįžtantis sparnuotas aparatas – jų. Pirmieji žmonės Mėnulyje – iš Amerikos. O mūsų raketa N-1, kurią ruošė skrydžiui į Mėnulį, bandant ją paleisti, sprogo net keturis kartus. Amerikiečiai žengė praktiškumo keliu, o mes tik simbolius į kosmosą leidome”, – sako G. Salachutdinovas.

Tyrinėtojas teigia, kad sovietai suklastojo ir vadinamojo kosmonautikos pradininko K. Ciolkovskio istoriją. Pseudomokslininką, kaimo fantazuotoją 1921 m. Leninas apdovanojo premija, nors, anot tyrinėtojo, šis nesugebėjo be klaidos išvesti nė vienos formulės ir net nesuvokė raketinio variklio veikimo principų. „Vienintelė teisinga formulė, kurią visi kažkodėl priskiria Ciolkovskiui, iš tiesų priklauso Meščerskiui. Ir net, griežtai kalbant, ne tik jam. Penkiasdešimt metų prieš Ciolkovskį ji buvo žinoma Cambridge'o universiteto studentams”, – sako G. Salachutdinovas, suniekinęs net ir rusų mokslo tėvo Lomonosovo, kurio vardu pavadintas vienas svarbiausių Rusijoje universitetų, autoritetą, sakydamas, kad jis „nebuvo išsilavinusi asmenybė, neišmanė matematikos, gyvenimo pabaigoje nusigėrė, ateidavo į Mokslų akademiją ir keldavo ten girtus debatus”, o buvo tik geras administratorius, įkūrė universitetą ir organizavo mokslines ekspedicijas.

Pvz., sovietinė mokykla mus mokė, kad radiją išrado rusas Popovas, nors tai nėra tiesa – pirmąjį patentą signalų perdavimo įtaisui, kuris buvo paremtas Faradėjaus elektromagnetine indukcija, gavo Edisonas. Ir elektros lanko neatrado rusas Petrovas. Jį atrado britai.

Čia melas mokslo srityje, o juk sovietiniais laikais buvo meluojama visur ir visada, sovietai savo valstybę kūrė fantazijomis, ir rusai prie to priprato. Todėl jiems ir šiandien svarbiau – gražus melas, o ne negraži tiesa. Jie dabar tiki, kad Vakarai nori juos prazudyti, atimti jų savigarbą, ir vienintelis Putinas gali išgelbėti juos ir jų žmogiškąjį orumą, o broliai ukrainiečiai yra bjaurūs fašistai, kuriuos reikia sunaikinti. Štai prieš kelias dienas Putino administracijos vadovas S. Ivanovas pareiškė, kad Baltijos valstybėse ir Ukrainoje stiprėja nacizmas, ir tu šalių valdžios jo nestabdo.

Lietuva įspėdama keliems mėnesiams uždraudė transliuoti rusišką televizijos kanalą „RTR planeta“, nes tokio melo normalus žmogus negalėdavo pakelti. O Rusijos žmonės, neturėdami kitokios informacijos, tais melais šventai tiki ir baisesi Ukrainoje ir

Rusija puoselėja sovietinę melo kultūrą

AUDRONĖ V. ŠKIUDAITĖ

Baltijos kraštuose „siautėjančiu“ fašizmu. Didžioji dauguma lietuvių yra atsparūs sovietiniam paveldui, nes patys arba jų tėvai savo kailiu jį patyrė, bet kaip nuo jo išvaduoti milijonus rusų, kurie iki šiol neperprato bolševikinės melo sistemos? O dar svarbiau – kaip nuo to melo išvaduoti Vakarus, kurie nedrįsta netikėti Putinu. Lietuvos radijo korespondentė Vokietijoje sako, kad net 40 proc. vokiečių mano, kad Rusija prieš Ukrainą yra teisi. Matyt, jiems nesuprantama, kad valstybės vadovas Putinas gali meluoti. Jie netiki Ukrainos sakoma tiesa, nors iš separatistų pasitraukiantys kovotojai pasakoja siaubingiausias istorijas, kas vyksta Rusijos remiamuose Ukrainos rytuose. Pvz., rusų pabūklai šaudė į Ukrainos pusę, pasukui pavažiuoja iki pirmųjų linijų ir šaudė atgal, į savo pozicijas, kad apkaltintų ukrainiečius pažeidus paliaubas (o tuo pačiu susidorotų su savaisiais konkurentais, nes rusiški separatistai dėl valdžios ir pirmumo kariauja ir tarpusavyje).

Štai ukrainiečiai sako, kad po to, kai kuriame nors jų kariuomenės svarbiame taške pasirodo tarptautiniai ESBO stebėtojai, netrukus šie taškai iš separatistų pozicijų yra apšaudomi rusiškų pabūklų. Priežastis paprasta – tarp ESBO stebėtojų yra nemaža dalis Rusijos atstovų. Ukrainiečiai mano, kad būtent jie apie Ukrainos karinės technikos išsidėstymą praneša separatistams. Vakarai tuo negali patikėti, todėl tokios sudėties tarptautiniai stebėtojai toliau „stebi“ situaciją Rytų Ukrainoje.

Rusijos įtakojamose ir separatistų užimtose Ukrainos teritorijose vėl pradėdama perrašinėti šio krašto istorija. Pvz., sovietiniais laikais apie Stalino surengtą badą Ukrainoje 1930 m. (ukrainiečių vadinamą Holodomorą), kuriuo buvo siekiama palaužti sovietams besipriešinančius ukrainiečius, nebuvo kalbama. Pasiskelbusi nepriklausoma Ukraina atidarė archyvus ir papasakojo visą tiesą apie milijoną nužudytųjų badu. Užėmę Donecko sritį rusiškieji separatistai iš istorijos vadovėlių vėl išbraukė šį istorijos faktą. Jų ministras sako, kad badas Ukrainoje nebuvo sukeltas sąmoningai. Mokiniai, mokydamiesi XX a. ketvirtąjo dešimtmečio istorijos ir J. Stalino priverstinės industrializacijos, vėl girdi ne apie žiaurų terorą, bet apie sovietinius „anglies ir metalo pramonės pasiekimus”.

Rusijos caras Putinas pradžioje ramiau veidu sakydavo, kad jo kariuomenės Ukrainoje nėra, kaip ne-

buvo ir Kryme, kai jis buvo rusų užimtas, o neseniai sukurtaime filme jis tokiu pat ramiau veidu sako, kad Krymas buvo užimtas jo įsakymu. Ir net nesivar-gino pasiaiškinti dėl pasikeitusios retorikos. Šiomis dienomis Putinas rusiškam vaikų žurnalui papasakojo apie savo tėvo didvyriškumą Antrojo pasaulinio karo metais, bet tai labiau panašu į gražią melo pasaką. Mums, sovietinės tikrovės liudininkams, ši pasaka primena komunistų vado Leonido Brežnevo istoriją apie tai, kaip jis Antrojo pasaulinio karo metais išvadavo Mažąją žemę Ukrainoje. Buvo išleista net tokia knygelė. Niekas ta pasaka netikėjo, nors skaityti turėjome. (Dabar Šiaurės Korėjos valdovas savo varganus tautiečius įtikinėja, kad jis įkopė į aukščiausią šalies kalną.)

Rusų verslininkas Bondo Dorovskich, paveiktas Kremliaus propagandos, nusprendė vykti savanoriu į Rytų Ukrainą ginti rusiškojo pasaulio. Jis buvo tikras, kad vyksta kariauti su fašizmu. Atsidūręs Donbase pamatė, kad ten viskas vyksta visiškai ne taip, kaip jis svajojo, ir jokios „rusiškos idėjos” ten nėra, kad jam, kaip ir visiems rusams, buvo meluojama. Supratęs, kad propaganda jį apgavo, rusas grįžo į Rusiją ir dabar svarsto, kaip jam išpirti kaltę ir pasitarnauti Ukrainai. Jis nori stoti į Ukrainos nacionalinius batalionus, kad galėtų ginti jų nepriklausomybę. Apie tai jis papasakojo „Laisvės” radijui. Patekęs pas separatistus jis suprato, kad tai ne karinis dalinys, o tikrų tikriausia gauja. Jis ir kiti savanoriai buvo apmokyti Rusijoje, Rostovo srityje, kur buvo suformuotas dalinys, o ginklą jam išdavė Donbase. „Dienotvarkė tokia: rytą kuopos vadas atsikelia, visus sušaukia, išrikiuoja, vakare vėl visus sušaukia. Likusį laiką sukilėliai vaikšto, renka metalo laužą, plėšikauja, kad turėtų pinigų alkoholiui ir rūkalams, – sako separatistas, – prisigeria, vienas kitą iššaudė, o kam nuobodu, vyksta į priešakines pozicijas. Kai kurie pardavinėja ginklus, kad pragertų. Toks ten gyvenimas. Tai tiesiog atmatos, gavę į rankas ginklus. Bet jie turi valdžią. Jokie įstatymai ten negalioja”. Nuvykęs į priešakines pozicijas separatistas galutinai apsisprendė išvykti iš Donecko. „Ėmiau užjausti priešininko pusę, nes buvo paliaubų metas, o ukrainiečius apšaudė sunkioji artilerija, reaktyvinė artilerija, tiesiog pylė iš ‘Grad’ sistemų. Kai girdi per raciją, kad mūsų vaikinai prie Nikišynės sudegino du ‘Ural’ sunkvežimius su žmonėmis, kai girdi, kaip rėkia gyvi deginami žmonės, žinoma, kad supranti, jog viskas vyksta atvirkščiai proporcingai, nei tu tikėjaisi. Gailestis kitai pusei, kurią paprasčiausiai naikina. O naikina juos paprasti galvažudžiai, kuriems nėra skirtumo prieš ką kariauti, jų toks banditiškas gyvenimo būdas”, – sako buvęs separatistas, perpratęs iš sovietų paveldėtą rusiškąjį melą. O Putinas toliau tvirtina, kad jo kariuomenės Ukrainos rytuose nėra.

„Draugo” prenumeratoriai gali skaityti „Draugą” internete be jokio papildomo mokesčio.

Pageidaujantys turėtų parašyti apie tai administracijai:
administracija@draugas.org
ir gauti „log in” bei slaptažodį.
Skaitykite „Draugą” greičiau!

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE NEWSPAPER

Published on Tuesday, Thursday and Saturday except legal holidays, Jan. 2nd, and Dec. 26th by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Str., Chicago, IL 60629-5532. Tel.: 773-585-9500. Fax.: 773-585-8284

Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00. Postmaster: Send address changes to

Draugas – 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5532

GARBĖS PRENUMERATA \$250.00

JAV – metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00

Pirma klase: kasdien – \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD): – metams \$390.00 • 1/2 metų \$210.00 • 3 mėn. \$110.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis oro paštu – metams \$615.00 • 1/2 metų \$315.00

Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA

JAV – metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00 • 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD): – metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00 • 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis: oro paštu – metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00
Į Lietuvą reguliariu paštu – metams \$70.00

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame.

„Draugo” prenumerata yra mokama iš anksto.

Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba. Redakcija dirba kasdien, nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

Vyriausioji redaktorė –

Ramunė Lapas

vyr.redaktore@gmail.com

Kultūrinio šeštadieninio priedo redaktorė –

Renata Šerelytė

rainbow.vilnius@gmail.com

Redakcija už skelbimų turinį ir kalbą neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos gavus prašymą, ką nors skelbti. Redakcija straipsnius taiso savo nuožiūra. Nenaudotų straipsnių nesaugoja. Siunčiant prašome pasilikti kopiją.

Administracijos el. paštas:

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

Europos diena – tai kasmetinė tarptautinė šventė, simbolizuojanči Europos taiką ir vienybę. Europos Taryba šią šventę švenčia gegužės 5 d., Europos Sąjunga – gegužės 9 d., bet vis tiek kalbama apie vienybę.

1950 m. gegužės 9 d. Prancūzijos užsienių reikalų ministras Robert Schuman pakvietė Prancūziją, Vokietiją ir kitas Europos šalis suvienyti sunkiąją pramonę – anglies ir plieno gamybą. Tada šios šakos buvo svarbiausios karo pramonėje. Pagrindinė mintis buvo, kad kas nekontroliuoja anglių ir plieno gamybos, nebus pajėgus kariauti. Prie to plano prisijungė Italijos, Belgijos, Liuksemburgo ir Nyderlandų vyriausybės. 1951 m. šešios valstybės Paryžiuje pasirašė susitarimą dėl Europos anglių ir plieno bendrijos steigimo. Šis Robert Schuman pasiūlymas laikomas dabartinės Europos Sąjungos pradžia. 1985 m. Europos Sąjungos vadovų susitikime Milane buvo nuspręsta gegužės 9 d. švęsti Europos dieną. Anksčiau, 1949 m. gegužės 5 d. Londone buvo pasirašytas Europos Tarybos nutarimas, tad Europos diena galima laikyti ir gegužės 5-ąją.

Lietuvoje Europos diena plačiau pradėta švęsti nuo 2002 metų. Organizuojami Europos dienos skirti renginiai, kurių metu visuomenė supažindinama su Europos Sąjunga, diskutuojama visai Europai svarbiems klausimams. Šiandien Europos dienos šventė Vilniuje vyks gegužės 8–10 dienomis – jau tradicinėmis tapusiose vietose – Vinco Kudirkos aikštėje ir Gedi-

Europos dienos šventė Vilniuje

ROMUALDAS KRIAUCIŪNAS

mino prospekte. Šie metai Europoje yra paskelbti Europos vystymosi metais.

Nuo penktadienio pietų iki sekmadienio popietės lankytojų lauks įvairios pramogos, skanus maistas ir smagūs koncertai. Dalyviai yra kviečiami pasivaikščioti po 225 kv. metrų Europos Sąjungos žemėlapi. Vienoje palapinėje vyks žaidimai ir bus rengiamos viktorinos.

Vyks restoranų rengiamos mugės „Europos skonis“. Gedimino prospekte, nuo V. Kudirkos aikštės iki Katedros aikštės visų lauks skirtingos ES šalių virtuvės, kviečiančios paragauti jų patiekalų ir smagiai praleisti laiką. Lankytojai galės paragauti vokiškų, itališkų, graikiškų, lietuviškų, belgiškų, švediškų, rumuniškų, lenkiškų, vengriškų ir olandiškų patiekalų.

Bus ir muzikinės atgaivos. Gegužės 9 d., šeštadienį, 7 val. v. vyks šventinis grupių „Biplan“ ir „Skamp“ koncertas. Be to, mugės metu bus galima susipažinti su Raudonojo kryžiaus veikla pasaulyje ir pirmosios pagalbos teikimu, vartotojų teisių ap-

sauga Europos Sąjungoje, paragauti kareiviškos košės, pamatyti Muitinės departamento kinologų pasirodymą, dalyvauti kontrabandinių prekių varžytinėse, sužinoti, kaip Europos Sąjunga prisidėjo prie Lietuvos kelių ir geležinkelių modernizavimo ir išgirsti daugiau apie „Rail Baltica“ projektą. Dalyviai, apsilankę ES ir Rytų Partnerystės šalių atstovybėse ir Europos namuose Vilniuje, galės surinkti antspaudų į „Europasą“ ir laimėti dovanų.

Užsienio reikalų, Krašto apsaugos, Energetikos, Socialinės apsaugos ir darbo, Teisingumo ministerijos, LR vyriausybės kanceliarija ir Europos lyčių lygybės institutas tęsia gražią tradiciją ir gegužės pirmą savaitę organizuoja Atvirų durų dienas. Šio projekto tikslas – atverti valstybės institucijų duris visiems besidomintiems Europos Sąjunga. Šalies gyventojus siekiama supažindinti su ES ir jos atspindžiais Lietuvoje, ES institucijų ir ES reikalus tvarkančių valstybės institucijų veikla.

Gegužės 8–9 dienomis organizuojamos 8 ekskursijos Europos temomis po Vilniaus senamiestį. Iš anksto užsiregistravę dalyviai galės išgirsti įdomių istorijų apie senų ir naujų laikų Europos įtaką Lietuvai ir Vilniui. Štai keletas tų ekskursijų temų: Garsiausios Europos asmenybės Vilniuje; Europos spalvos naktiniame Vilniuje; Karališkasis Vilnius ir Europos karaliai; Valstybingumo istorijos keliu – Europos link.

LR generalinis konsulas Čikagoje keliamas į naujas patalpas

Nuo šių metų rugpjūčio 1 d. LR generalinis konsulas Čikagoje bus perkeltas į naujas patalpas „NBC Tower“ pastate, adresu: 455 N Cityfront Plaza Dr., Suite 800, Chicago, IL 60611. Konsulatas keliamas į labiau atstovybės veiklos pobūdį atitinkančias patalpas, kurios suteiks daugiau galimybių efektyviau teikti konsulinę paslaugą bei vykdyti kitą veiklą. „NBC Tower“ pastate jau veikia kitos trys diplomatinės atstovybės: Indijos, Pietų Korėjos ir Turkijos.

Nuo atidarymo 1924 m. iki šeštojo dešimtmečio pradžios konsulas Čikagos mieste centre, tačiau vėliau, Lietuvos okupacijos laikotarpiu, dėl lėšų stygiaus konsulas veikė misijos vadovų rezidencijose. Po nepriklausomybės atkūrimo, 1992 m. generalinis konsulas laikinai įkurtas Balzeko lietuvių kultūros muziejaus patalpose, o po kelių metų vėl sugrąžintas į miesto centrą, Ontario gatvę, kur veikia iki šiol.

Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje yra atsakingas už politinių, kultūrinių, ekonominių, mokslo, socialinių ir kitokių ryšių plėtojimą su 28 JAV valstijomis bei jose gyvenančių LR piliečių aptarnavimą, o taip pat pagal susitarimą Čikagoje atstovauja Vengrijai bei Šveicarijos Konfederacijai išduodant Šengeno vizas. Šiuo metu derimasi ir dėl atstovavimo šioje srityje Lichtenšteino Hercogystei.

Generalinio konsulato Čikagoje interneto svetainėje – www.urm.lt/cikaga – bus skelbiama aktuali informacija, susijusi su konsulato persikėlimu į naujas patalpas bei galimus darbo laiko pasikeitimus.

LR generalinio konsulato Čikagoje informacija

Lietuvos ambasadore Ispanijoje bus teikiama S. Aniulienės kandidatūra

Skaistė Aniulienė

Gedimino Savickio nuotr.

Vyriausybės posėdyje trečiadienį, gegužės 6 d., nutarta Lietuvos ambasadore Ispanijoje teikti Prezidentei skirti karjeros diplomate Skaistę Aniulienę. Šalies vadovai pritarus, S. Aniulienė pareigas Madride pradėtų eiti nuo birželio 8 d.

Čikagos lietuviai pažįsta S. Aniulienę kaip buvusią LR generalinę konsulę, šias pareigas ėusią 2008–2012 metais. Karjerą Užsienio reikalų ministerijoje S. Aniulienė pradėjo 1990 metais Valstybinio ir diplomatinio protokolo tarnybos Protokoliniame skyriuje, 1992–1995 metais ėjo šios tarnybos direktoriaus pavaduotojos pareigas. Vėliau diplomate yra dirbusi Baltijos jūros valstybių tarybos specialiosios delegacijos referente-delegacijos vadovo pavaduotoja, Pirmojo dvišalių santykių departamento patarėja Baltijos jūros valstybių tarybos klausimais, Šiaurės Europos šalių skyriaus vedėja, Europos šalių departamento patarėja, Personalo skyriaus vedėja.

S. Aniulienė taip pat yra dirbusi Lietuvos ambasadoje Danijoje, Jungtinėje Karalystėje, pastaruoju metu, nuo 2012 metų, ji buvo Užsienio reikalų ministerijos ambasadorė ypatingiems pavedimams.

ELTA info

Pasidalinkite nuomone

facebook

www.facebook.com/draugolaikrastis

RYTYS

Rytys – rytinis, iš rytų pučiantis vėjas. Puslapis „Rytys“ pristato JAV lietuvių naujienas iš rytų pakrantės valstijų.

Redaktorė Vaida Lowell • El. paštas: draugas.east.coast@gmail.com

Po oficialios koncerto programos dabartiniai ir buvę stovyklautojai susirinkusiems dainavo „Neringoje“ išmoktas dainas.

„Dainuojame Neringai“

ALGIMANTAS S. GEČYS

Philadelphia lietuvių telkinys praeityje pasižymėjo gyva kultūrine veikla. Kiekvieną savaitę vyko susirinkimai, paskaitos, koncertai, parodos. Buvo ir sava teatro grupė, kelis kartus metuose kvietusi į spektaklius. Paskutiniaisiais metais kultūrinė veikla sumenko, lieka tenkintis Lietuvių Bendruomenės (LB) apylinkės valdybos suruoštais tautinių sukakčių minėjimais ir rudenį vykstančia Lietuvių namų muge. Pavydime kituose mūsų telkiniuose rengiamų iš Lietuvos atvykstančių svečių koncertų, parodų, rodomų lietuviškų filmų.

Sakoma, kad kai reikalai telkinyje atsideria krizės būsenoje, atsiranda asmenų padėčiai gelbėti. Philadelphijoje „gelbėtojais“ tapo Lietuvių kapinių komiteto nariai, balandžio 12 dieną suruošę koncertą Švč. Mergelės Marijos Nekaltojo Prasidėjimo seserų vienuolių Vermonte valstijoje įkurtai

„Neringos“ stovyklavietei paremti.

Koncertui komitetas parinko skambų vardą: „Dainuojame Neringai“ ir koncertuoti pakvietė nuo 2013 metų mūsų telkinius plačiai lankančią muzikantų grupę „Iš rytų šalelės“. Grupėje įvairiais instrumentais groja ir dainuoja Rūta Pakštaitė-Cole, Rimas Polikaitis ir būgnininkas John Cole. Lietuvių namų salę gausiai užpildžiusiems klausytojams dainininkai pristatė tradicines ir alternatyviai aranžuotas lietuvių liaudies, patriotines, kaimo ir estrados dainas. Koncerte skambėjo įvairūs muzikos instrumentai: akordeonas, klavišiniai, smuikai, ukalėlė, mušamieji, lumzdelis ir birbynė.

Philadelphijos lietuviai koncertu buvo sužavėti, pageidavo pratęsti programą, surengti daugiau panašaus pobūdžio renginių. Puikią nuotaiką atspindėjo po koncerto spontaniškai scenoje pasirodę buvę ir šių dienų „Neringos“ stovyklautojai, sudainavę keletą stovykloje išmoktų lietuviškų dainų.

Lietuvių tautinės bažnyčios kapinių vartai Bensalem, Pennsylvania.

Rengėjai koncerto žiūrovus supažindino su „Neringos“ stovyklaviete. Prieš koncertą Vitalija ir dr. Jonas Duncios ekrane rodė vaizdus iš „Neringos“ stovyklavietės. Dalia Jakienė supažindino su koncerto atlikėjais, prisiminė tuos laikus, kai dar „Neringos“ stovyklavietės nebuvo ir teko

stovyklauti seselių vienuolyno sodyboje Putname, Connecticut. Jaunosios kartos stovyklautoja ir vadovė Gaja Stirbytė perdavė savuosius išpūdžius iš „Neringos“. Roma Krušinskienė, daug metų palaikanti artimus ryšius su „Neringa“, atvykusiems į koncertą paruošė „tylųjį aukcioną“ ir sumaniai rinko aukas stovyklavietei paremti. Šios jungtinės pastangos leis „Neringą“ paremti 2 300 dolerių auka.

Trumpai apie atlikėjus

Rūta Pakštaitė-Cole yra baigusi vokalo magistro studijas Peabody konservatorijoje Baltimorėje ir 15 metų dainavo solo partijas, JAV, Kanados, Europos ir Australijos scenose su prestižiniais orkestrais ir ansambliais. Augdama Čikagoje ji dalyvavo lietuvių choruose ir tėvo Balio Pakšto vadovaujamame liaudies ansamblyje. Šiuo metu Rūta vadovauja JAV LB Kultūros tarybai.

Rimas Polikaitis yra iš lietuvių puoselėjančios aktyvios Polikaičių giminės. Muziką jis studijavo pas Eleonorą Budriūniene, akordeonu groti mokėsi pas virtuozą Pietro Roletta. Ak-

tyviai dalyvavo Los Angeles lietuvių muzikinėje veikloje, dainavo su vyrų kvartetu, gastroliavo su spektakliu „Viva Europa“. Su Dobilu Steikūnu devynerius metus linksmo Los Angeles lietuvių su šokių orkestru.

O kaip ten su tuo „kapinių komitetu“?

Koncertą organizavęs Lietuvių kapinių komitetas veikia nuo 2010 metų. Jo iniciatoriai – Dalia Jakienė, Roma ir Antanas Krušinskai, Henrikas Šatinskas. Komiteto talkininkai – Teresė ir Algimantas Gečiai. Komitetas sukurtas siekiant gelbėti Philadelphijos priemiestyje Bensalem mieste apleistas ir vandalų nuniokotas Šv. Marijos lietuvių tautinės bažnyčios kapines.

Šv. Marijos vardo lietuvių tautinė parapija veikė Pietinėje Philadelphijos miesto dalyje (331 Reed Street). 1972 metais bažnyčia buvo parduota ir pastatas nugriautas. Parapijos klebonas kunigas Maurice Parkins išvyko į Georgiją valstiją ir 1977 metais mirė. Neturima žinių apie parapijiečių skaičių, nors spėjama, kad jų būta 30 ar 40. Tautinė parapija nepripažino Šv. Tėvo autoriteto ir šv. Mišias aukėjo gimtąja kalba (ne lotynų, kaip tuo metu katalikų bažnyčia kunigams leido vesti!). Tautinei parapijai užsidarius, liko jai priklausiusios kapinės Philadelphijos priemiestyje. Ka-

Koncerto organizatoriai kartu su atlikėjais. Iš kairės: Rimas Polikaitis, Antanas Krušinskas, Rūta Pakštaitė-Cole, Roma Krušinskienė ir John Cole.

Antano Krušinsko nuotraukos

Pavasario šventėje skambėjo muzika ir eilės

Balandžio 12 dieną, Atvelykio sekmadienį, St. Peterburgo Lietuvių klube surengta nuotaikinga pavasario šventė su liaudiška programa.

Scena buvo papuošta pražydusiu medeliu, puokščių stalą puošė viena už kitą gražesnės kompozicijos (viena net iš spalvotų balionų). Dalyviai galėjo balsuoti už labiausiai patikusią puokštę. Balsavimo dėželę akylai stebėjo konkurso organizatorės Gražina Morkūnaitė-Foulkner ir Monika Bardzilauskaitė. Pietų stalai „pražydo“ pavasario gėlėmis. Svečiai galėjo atsipalaiduoti ragaudami specialaus gėrimo „Tekila saulėtekis“, o jaunimas klebėjo, nes vyko tikrai džiaugsminga pavasario šventė.

Po pietų Klubo pirmininkė Vida Meiluvienė pakvietė programą vesti „Ritmo“ vadovą Aurelijų Kilbauską. Programą pradėjo „Ritmo“ šokėjos, pasveikinusios visus šokių „Kepurinė“. Lituanistinės mokyklos „Saulutė“ mokinė Tija Malbutas deklamavo eiles apie pavasarį. „Ventos“ dainininkės atliko dainą „Giminės“. Tautiniais drabužiais pasipuošusios šešios „Ritmo“ šokėjų poros sušoko linksmai pavadintą fokstrota – „Šlapoksiuką“, po kurio pasigirdo daina „Oi, graži, graži“.

Lietuvos Respublikos Seimas 2015-uosius metus paskelbė Etnografiniais rajonų metais. I tai atsiliepė ir Klubas. Biržų rajono aukštaitė Ramutė Krikščiukienė pralinksmino visus tarmiš-

Pavasario šventės programa įtraukė gausų klubo narių būrį.

kai skaitydama istoriją apie patrum-pintas keltas. Scenoje pasirodė tautiniais drabužiais pasipuošę „Saulutės“ mokiniai, kurie taukšėdami klumpėmis pašoko „Klumpakojį“. Jiems sumaniai talkino „vyrų“ mamytė Birutė. Gražiai eiles deklamavo Povi-liukas Šniževičius, o „Ventos“ daini-ninkės padainavo dainą „Būčiau ne-kalbėjus...“

Visus prajuokino nuotaikingas Danutės Mažeikienės žemaitiškas pasveikinimas ir tarmiškas pasikalbėjimas su aukštaite Ramute Krikščiukie-

ne. Programą užbaigė „Ritmo“ šokėjai, sušokę smagų „Kalvelį“.

Programa buvo tikrai įvairi, įtrau-kusi gausų klubo narių būrį: skaitytų – Tiją Malbutas, Povilą Šniževičių, Ramutę Krikščiukienę, Danutę Mažeikienę; „Ventos“ vadovę Astą Lukas, dainininkes – Zitą Coleman, Jurgą Ambrukaitienę, Ireną Adickienę, Janiną Naujokas, Giedrą Kudarauskienę, Vitą Blough, Ramutę Krikščiukienę, Donatą Koverienę; „Saulutės“ šokė-jus – Emą Zubernis, Ievą Lukoševičiūtę, Matą Blotnį, Nojų Blotnį; „Rit-mo“ vadovus Rimą ir Aurelijų Kil-bauskus, šokėjus – Rasą Kay, Svajūną Gruce, Birutę Blotnys, Alvydą Var-nauską, Vidą ir Gintą Valaičius, Do-natą ir Akvį Koverą, Jolantą ir Peter Nikolov, Neringą Baltušienę ir Rolan-dą Kurševičių.

Didelė padėka Birutei Urbano-vich, numezgusiai jauniems „Klum-pakojų“ šokėjams specialias kojines ir V. Meiliuvienei, J. Labanauskui, S.

Ušackui, Kilbauskams ir Valaičiams, paskolinusiems klumpes.

Pasibaigus programai „Bangos“ pirmininkė pakvietė pavasario puokščių konkurso organizatorę Gražiną Foulkner paskelbti rezultatus ir įteikti laimėtojams dovanas. Konkurse dalyvavo 10 puokščių kūrėjų. Balsavo 69 šventės dalyviai. Konkurso pirmos vietos laimėtoja tapo Renata Kalesni-chenko, antros – Rasa Kay, trečios – Eu-genija Dakienė. Nugalėtojos apdova-notos vietos menininkų Aldonos ir Kosto Ulevičių bei Rasos Saldaitienės paaukotais kūriniais.

Antrus metus iš eilės surengta Pavasario šventė ir pirmą kartą orga-nizuotas puokščių konkursas buvo vienas iš nuotaikingiausių renginių. Buvo atsiliepiam, kad toks renginys tu-rėtų tapti metine tradicija. Tikėkime, kad taip ir įvyks. Visi lauksime kitų metų pavasario šventės Klube.

Parengta pagal „Lietuvių žinias“, Nr. 465.

Dalia Jakienė pristato „Dainuojame Neringai“ koncerto atlikėjus.

pines 1936 metais įkūrė keturi lie-tuviai, įsteigę privačią Vytauto var-dą kapinių kompaniją. 1945 metais kapinių savininku tapo Šv. Marijos lietuvių tautinė parapija. Metams bė-gant, siekiant gauti mokesčių leng-vatų, dokumentuose nežymiai pa-keistas kapinių savininko vardas. Šiuo metu kapinėse yra 22 lietuvių kapai. Kapinių užimamas plotas – 1,8 akras. Manoma, kad kapinėse galė-jo būti palaidota iki 50 asmenų. Kai kurių mirusių palaikų šeimų nariai iškėlė tautinei parapijai užsidarius. Paskutinį kartą kapinėse laidota 1963 metais.

Lietuvių akiratyje Šv. Marijos kapinės atsidūrė 1985 metais ameri-kiečių laikraščiuose atsiradus straipsniams apie neižengiamas, daugelį metų neprižiūrimas, pikt-žolėmis ir vijokliais apaugusias, nu-lūžusiomis medžių šakomis užvers-tas ir vandalų išvartytais paminklais nusėtas lietuvių kapines. Bensalem apskrities vadovybė, ieškodama ap-leistoms kapinėms galimų savinin-kų, kreipėsi į Šv. Jurgio parapijos

kleboną kun. dr. Juozą Anderlonį. Jam teko žurnalistams paaiškinti, kad Tautinė lietuvių parapija niekad nebuvo Philadelphijos arkivyskupi-jos dalimi ir arkivyskupija neturin-ti jokių teisių į esamas kapines. Ka-pinių reikalu vėliau domėjosi Šv. Andriejaus lietuvių parapijos kle-bonas kun. Petras Burkauskas ir Philadelphijos LB apylinkės valdyba. Apleistų kapinių savininko nepavy-ko rasti. Pretenzijų turi Karibų sa-lose gyvenantis „vyskupas“, jų ga-limai gali turėti ir lenkų Tautinė baž-nyčia su Scrantone, Pennsylvanijos valstijoje, reziduojančiu vyskupu.

Lietuvių kapinių komitetui pa-vyko įtikinti Bensalem vietovės va-dovybę reguliariai tvarkyti lietuvių kapines, nupjauti žolę. Amerikie-čiai skautai ir savanoriai kaimynai taip pat talkininkauja. Komitetui tenka stebėti, kad kapinės nepatektų į ankstyvesnę „niekam nepri-klausomos žemės“ kategoriją. Lie-tuvių geneologinė draugija jau yra spėjusi surašyti kapinėse palaidotų asmenų tapatybes.

Pavasarių puokščių konkursas sulaukė daug dėmesio.

Remkime Draugo fondą

Nuo 1992 metų Draugo fondas padeda išlaikyti mūsų lietuvišką, katalikišką „Draugo“ laikraštį.

Prisiminkite Draugo fondą savo testamente. Keletas stambesnių palikimų užtikrins laikraščio gyvavimą daugeliui metų!

Draugo fondas 4545 W. 63rd St., Chicago, IL 60629 • tel: 773-585-9500

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė Aušra Jasaitytė Petry • 8830 Magnolia Court • Orland Park, IL 60462 • El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

„Aušros Vartų/Kernavės“ tunto vyr. skautės, dalyvavusios „Mūsų ugnis“ tunto vyr. skaučių susitikime.

Aušros Jasaitytės-Petry nuotraukos

Mano ugnis

„Aušros Vartų/Kernavės“ tunto vyr. skaučių susitikimas

V.S.FIL. AUŠRA JASAITYTĖ-PETRY

Šių metų pradžioje Juzės Augustaitytės-Vaičiūnienės vyr. skaučių būrelio sueigoje sesės prisiminė praėjusios stovyklos dienas, o tos, kurios joje nedalyvavo, sužinojo, ką buvo praleidusios. Užsimezgė kalba, kad mes per mažai pažįstame naujas – jaunas vyr. skaites. Kaip jos jaučiasi, būdamos vyr. skautės? Kokios jų svajonės? Kažkada ir mes tai išgyvenome. Ar pažįstame visas vyr. skaites? Esame vienas tuntas, viena šeima, turėtume viena kitą pažinti. O taip nėra, – esame visos labai užsiėmusios. Mus jungia tik skautiška meilė, skautiška ugnis. Todėl nutarėme surengti tunto vyr. skaučių susitikimą.

Balandžio 17–19 d. Camp Palos, Amerikos skaučių stovyklavietėje, susirinko 26 sesės, vyr. skautės iš „Aušros Vartų/Kernavės“ tunto, norėdamos viena kitą geriau pažinti ir atnaujinti skautišką ugnį.

Pentadienis, balandžio 17 d.

Juzės Augustaitytės-Vaičiūnienės vyr. skaučių būrelio sesės pradėjo rinktis 4 val. p. p. Tą savaitgalį sesės nakvojo ne palapinėse, o gražiame namelyje. Sesė Aušra Jasaitytė-Petry atvyko pirmoji – patikrinti, ar savaitgalio sesių namai paruošti. Sesė Renata Ramanauskaitė-Borucki atvažiavo kartu su sese Rasa Ramanauskiene automobiliais, pilnais visokių reikmenų. Sesė Tina Buntinienė ir sesė Jennifer McCarthy (šiam susitikimui specialiai atvažiavusi iš Texas) atvežė šio savaitgalio maistą.

Iškrovenusios automobilius pradėjome įrenginėti, žvakėmis, gėlėmis puošti savo savaitgalio namelį. Rin-

kosi kitos būrelio sesės. Būrelio sesės, kaip darbščiosios bitelės, triūsė norėdamos kuo jaukiau įrengti „Aušros Vartų/Kernavės“ tunto vyr. skaučių savaitgalio nakvynę.

Artėjo vakaras, kai išgirdome automobilių gaudesį, – pradėjo rinktis viešnios, kitos sesės. Suvažiavusios jos įsirengė savo savaitgalio nakvynės vietas.

Sesių laukė gardi vakarienė, kurią paruošė mūsų savaitgalio šeimininkės. Sumuštiniai buvo labai skanūs!

Po sesės Aušros vestų atidarymo iškilmių vyko susipažinimo žaidimas „Brownsea“. Tai skautiškas žaidimas, kurio metu sesės, atsistojusios ant grindų patiesalo, turi jį kojomis apversiti. Rankomis sau padėti negalima. Šis žaidimas skiltį moko dirbti kartu ir viena kitos klausyti. Taip pat parodo, kas gerai moka vadovauti. Buvo smagu matyti, kad visos gerai supranta viena kitą ir moka dirbti kartu, nors viena kitos gerai dar nepažįsta.

Žaidimui pasibaigus sesės, susėdusios ratu, aptarė, kaip joms pavyko šis komandinis žaidimas. Žinoma, visos sutarė, kad svarbiausia buvo susiklausymas, bendras darbas.

Po to sesė Aušra uždegė žvakes, kurių švieselės nuteikė prisiminimams apie savo kelią į vyr. skaučių gretas. Raudona žvakė reiškė skautiško kelio pradžią, – mes paukštytės, mums įteikiami raudoni kaklaraiščiai. Pirmas pasižadėjimas, kad stengsimės mylėti Dievą ir Tėvynę, kasdien atlikti gerą darbą, laikytis jaunesniųjų skaučių įstatų. Pagarba ir pasitikėjimas savo vyr. skautėmis vadovėmis.

Geltonoji žvakė – priminti, kaip tapome skautėmis, užsirišome geltonąjį kaklaraištį. Vėl pasižadėjome mylėti Dievą, Tėvynę ir Artimą. Toliau siekėme būti vyr. skautėmis.

Vyšninės spalvos žvakė simbolizavo prityrusių skaučių laikotarpį. Taigi kelias į vyr. skaites baigėsi. Buvo uždegta mėlynoji žvakė, – tai vyr. skaučių spalva. Esame energingos vyr. skautės, norime daug ką atlikti, bet bėgant metams mūsų

skautiška ugnis pradeda gęsti, nes yra kitų užsiėmimų ir, kaip sakoma, gyvenimas susimaišo su skautavimu. Šio savaitgalio mėlynoji žvakė simbolizavo mūsų, vyr. skaučių, Gabiją – mūsų skautišką ugnį, mūsų skautišką meilę.

Vyko diskusijos. Kiekviena prisistatė, įvardijo savo mėgstamiausią spalvą ir priežastį, kodėl čia atvyko šį savaitgalį. Pvz., viena vyr. skautė, ką tik baigusi universitetą, sakė, kad jau pasiilgo skautavimo. Taigi šį savaitgalį, nesvarbu, koks mūsų amžius ir titulas, VISOS buvome vyr. skautės.

Buvo nuostabus vakaras, prie laužo dainavome skautiškas dainas, džiaugėmės gražia gamta, džiaugėmės būdamos kartu. Taip pat džiaugėmės, kad sesė Tina ir sesė Jennifer mums paruošė skanūs naktiepiečius.

Užgesus laužui sustojusios ratu dainavome „Ateina naktis“.

Šeštadienis, balandžio 18 d. Rytą stovyklą prikėlė sesė Ramona Steponavičiūtė-Žemaitienė švelniu skambalu ir kvietimu jogai. Taigi dieną pradėjome nuo jogos pratimų, kuriuos vedė sesė Ramona ir sesė Julija Deuschle.

Apsitvarkiusių jau laukė šeimininkės su skaniais pusryčiais, kava ir arbata. Po to – iš karto prie reikalų – vyr. skautės susėdo prie stalų klausytis sesės Aušros pasakojimo apie Amerikos skautų (Boys Scouts of America) ir Lietuvos skautų sąjungos vadovų mokymo kursus. Tai „Youth Protection Training“ ir „Duty of Care“. Šiuose kursuose vadovai mokomi saugiai elgtis su jaunimu. Visos atidžiai klausėsi.

Pertraukos metu sesės išėjo į lauką kitam žaidimui. Saulė šviečia, oras puikus. Žaidimas – kas aš esu? Jį vedė sesė Judita. Kiekvienai sesei buvo parduotas lapas popieriaus, ant kurio buvo užrašytas žodis. Sesė, gavusi lapą, negalėjo pasižiūrėti, kas ant jos lapo buvo parašyta. Žodį ji turėjo atspėti. Kitos se-

Sesės Ramunė Gaižutytė-Papartienė (k.) ir Judita Urbaitė-Hoch veda paskaitą apie pagarbą.

sės jai galėjo bandyti paaiškinti, kas jame parašyta, bet negalėjo to žodžio ištarti. Pvz., žodis „laužas“. Sesės sako: dega; randame jį stovyklavietėse; aplink jį dainuojame ir t. t. Sesė bando spėti, kad tai „laužas“.

Baigusios žaidimą nusifotografavome. Ne vieną ir ne du kartus. Fotografuoti visada smagu.

Laikas iškylai – pasivaikščioti ir pasidžiaugti gražia aplinka. Sesės Ramona ir Julija paruošė kelių ženklų iškylai aplink Camp Palos stovyklą. Camp Palos stovykla yra beveik tokio pačio dydžio (80 akrų), kaip mūsų mylimasis Rakas.

Po iškylų sesės grįžo į namelį tolesnei programai. Pradėjome nuo žaidimo – skautiškojo „Bingo“. Sesės turėjo užpildyti lapą su pavadinimu „Budėk“. Sesės turėjo užpildyti langelius: redaktorė, Gilvelio kursai, tuntininkė, mokytoja ir t. t. Sesės smagiai viena kitos klausė, kokie kvadratai joms tinka. Iš šono pažiūrėjus atrodė, kad mes vėl žaidžiame kaip jaunos prityrusios skautės ar skautės. Nuostabi proga viena su kita susipažinti.

Žaidimą keitė sesės Rimos Zigaitytės ir Jennifer McCarthy pristatyta įdomi tema: „Kartų skirtumai“ (Generation Gap). Buvo pristatyti skirtingų kartų pavadinimai – ką jie reiškia ir kuo jie skiriasi. Vyko diskusijos. Pristatymas buvo įdomus visoms.

Diskusijas apie pagarbą vedė sesės Judita ir Ramunė.

Bus daugiau

PRANEŠIMAS

Šios artėjančios vasaros Čikagos tuntų skautų stovykla vyks **liepos 11–25 d. Rako miškuose, Custer miestelyje,**

Michigano valstijoje. Registracija jau prasidėjo!

Registracijos anketas galite rasti:

www.nerija.org; www.avk-tuntas.org; www.rakas.org

arba prašome kreiptis pas savo vadovus ar tuntininkus.

IŠ LIETUVOS VYČIŲ VEIKLOS

Lietuvos vyčių pavasarinis centro valdybos suvažiavimas

**REGINA
JUŠKAITĖ-ŠVOBIENĖ**

Lietuvos vyčių centro valdybos posėdis vyko š. m. balandžio mėn. 26 d. Hilton Garden viešbutyje, Beavercreek, OH. Dalyvavo 17 centro valdybos narių iš Ilinojaus, Michigano, Oklahomos, New Yorko ir Ohio valstijų. Suvažiavimą globojo Vyčių 96 kuopa (Dayton, OH), kuriai pirmininkauja Andrew Berczelly.

Susirinkimą pradėjo 96-osios kuopos narys ir centro valdybos tinklalapio administratorius Alex Fletcher, palinkėjęs sėkmingo posėdžio. Centro valdybos ritualų komiteto pirmininkė Georgianna Macke sukalbėjo malda. Posėdyje dalyvavo keli svečiai, kurie buvo pristatyti centro valdybai.

Posėdžiui vadovavo pirmininkė ir garbės narė Regina Juškaitė-Švobienė. Tylos minutė buvo prisimintas visų mylimas ir gerbiamas garbės narys, kompozitorius, vargonininkas, chorvedys Faustas Strolia, 2014 m. gruodžio 31 d. iškeliavęs į Viešpaties namus, ir Detroito 102 kuopos, Vidurio centro apygardos dvasios vedlio kun. Gintaro A. Joniko mamytė Filomena Jonikienė, apleidusi šį pasaulį balandžio 15 d. Pagerbta ir stipendijos komiteto narė velionė Antoinettė Sakal, kuri daug metų dirbo šiame komitete.

Šiek tiek laiko buvo skirta diskusijai apie artėjančią 102-ąją metų Vyčių suvažiavimą, kuris vyks rugpjūčio 7–9 d. Metinį suvažiavimą globos 16-oji kuopa, veikianti Chicago, IL, kuriai pirmininkauja Peter Paul Zansitis. Garbės narys Robert A. Martin, Jr, papasakojo apie metinio suvažiavimo planus. Suvažiavimas vyks Hilton Orlando Lake Buena Vista viešbutyje, Walt Disney World Village, Lake Buena Vista, Floridoje. Suvažiavimo ruošą vyksta sėkmingai. Prieš suvažiavimą planuojama išvyka į St. Augustine. Ten praleisime dieną – aplankysime vieną iš seniausių šio krašto miestų, pamatysime „Fountain of Youth“. Suvažiavimo metu bus perskaityta įdomių paskaitų. Jungtinės Baltijos šalių asociacijos komiteto direktorius (Joint Baltic Association Committee) Karl Altau skaitys paskaitą apie šių dienų problemas Baltijos šalyse. Pokylio metu bus įteiktas žymuo „Lietuvos draugas“ („Friend of Lithuania“).

Finansų sekretorė June Grenier pranešė, kad šiuo metu Vyčių organizacijai priklauso 1 250 nariai. Veikia penkios apygardos ir 44 kuopos. Turime 23 garbės narius ir 48 religiniam gyvenimui pasišventusius kunigus, vienuolius ir vyskopus.

„Vyties“ žurnalo redaktorius Robert A. Martin, Jr, pranešė, kad po praėjusio Vyčių metinio suvažiavimo buvo išleisti trys „Vyties“ žurnalo numeriai. Žurnalas taip pat gaunamas elektroniniu būdu. Jis ragino narius užsisakyti elektroninę „Vyties“ žurnalo versiją, taip taupant organizacijos pinigus. „Vyties“ žurnalo redakcija buvo

Iš kairės sėdi: trečioji vicepirmininkė, dirbanti su jaunais vyčiais, Alexandra Rudmin, centro valdybos pirmininkė ir ryšių su visuomene komiteto pirmininkė, garbės narė Regina Juškaitė-Švobienė, pirmasis vicepirmininkas Robert Petkus, tinklalapio administratorius Alex Fletcher. Antroje eilėje: protokolų sekretorė Liza Macke. Trečioje eilėje stovi: ritualų komiteto pirmininkė Georgianna Macke, stipendijos komiteto pirmininkė Elena Mikalauskas, žurnalo „Vytis“ redaktorius, garbės narys Robert A. Martin, Jr, finansų sekretorė June Grenier, Šv. Kazimiero gildijos pirmininkas, Lietuvių reikalų komiteto pirmininkas ir Gintaro apygardos pirmininkas, garbės narys John Mankus, antroji vicepirmininkė Mary Agnes Mikalauskas, išdininkė, garbės narė Bernice Aviža ir Vidurio centro apygardos pirmininkas Michael Petkus.

Mark Berger nuotr.

perkelta iš seselių Kazimeriečių motiniškųjų namų į Šv. Pijaus X parapijos patalpas, Stickney, IL, kur klebonauja šios organizacijos Švč. Mergelės Šiluvoje fondo pirmininkas kun. Antanas Markus.

R. Juškaitė-Švobienė pranešė gerą žinią, kad iš buvusios 133 kuopos narės, Los Angeles, California, Adeline Butkus buvo gauti du palikimai: vienas skirtas Šv. Juozapo Vilniaus seminarijai (daugiau kaip 10 000 JAV dol.) ir bus persiųstas arkivyskupui metropolitui Gintarui Grušui; daugiau kaip 10 000 JAV dol. skirta Lietuvos vyčių padalinio „Pagalba Lietuvai“ (Aid to Lithuania, Inc.) labdaros darbams.

Šv. Kazimiero gildijos pirmininkas, garbės narys John Mankus pranešė, kad jau gautas 71 000 dol. palikimas iš 152 kuopos ir Vidurio Atlanto apygardos narės Angela Misevich, skirtas Popiežinės Šv. Kazimiero lietuvių kolegijos projektams ir specialiosioms paskirtims.

Apie Lietuvos vyčių archyvą papasakojo Norma Petkus. Ji pranešė, kad vis dar kruopščiai tvarko į 30 dėžių sukrautus dokumentus, nuotraukas, laiškus, žurnalus, plokšteles, įrašus ir t. t. Jai padeda studentė iš Wright State universiteto. Daug nuotraukų ir dokumentų bus skanuoti. Darbai eina pirmyn, ir šis projektas netrukus bus baigtas. Buvo diskutuojama dėl to,

kad ši vertinga istorinė medžiaga būtų persiųsta į nuolatinę vietą – archyvą Daytono universitete, kur veikia žymus tarptautinis katalikų tyrinėjimo centras. Galutinės detalės dar bus aiškinamos su Daytono universiteto tyrinėjimo centro darbuotojais. Norima, kad šios organizacijos daugiau kaip šimto metų istorija būtų žinoma visuomenei, studentams, tyrinėtojams bei Vyčių nariams.

Vidurio Amerikos apygardos narys ir garbės narys Robert A. Martin, Jr, pranešė apie jų apygardos pasiūlymą visiems Lietuvos vyčių organizacijos nariams pradėti savo Kongreso atstovams ir kitiems pareigūnams rašyti laiškus dėl dabartinės padėties ir saugumo Baltijos šalyse. Tinklalapyje bus galima rasti laiško pavyzdį, kurį nariai galės nusiųsti savo išrinktiems atstovams. Ši nauja akcija yra svarbi parodyti solidarumą su Baltijos šalimis ir Ukraina.

Apygardos pirmininkai/kės nušvietė savo pastarųjų keturių mėnesių veiklą.

Tinklalapio administratorius Alex Fletcher skelbia „Vyties“ žurnalus, naujus nario mokesčio įkainius, pateikia naujos centro valdybos vardus ir susisiekimo būdus, artėjančius įvykius ir šventes, renginių nuotraukas. Pateikia informaciją centro valdybos antrajai vicepirmininkei (atsakingai

už naujus narius) apie tuos asmenis, kurie nori dalyvauti Lietuvos Vyčių organizacijos veikloje. O antroji vicepirmininkė Mary Agnes Mikalauskas pranešė, kad ji patikslino Lietuvos vyčių organizacijos naujų narių lankstinuką, kuriame yra informacija apie organizaciją, jaunus vyčius ir padalinius: Lietuvos vyčių fondą, Stipendijos fondą, Švč. Šiluvos Mergelės Marijos fondą, Šv. Kazimiero gildiją, „Aid to Lithuania, Inc.“ (Pagalba Lietuvai), Lietuvių kalbos ir kultūros komitetą ir bendrą informaciją apie organizaciją. Buvo aptarti einamieji reikalai, vyko diskusijos, priimti nutarimai. Posėdis baigtas malda, kurią vedė centro valdybos išdininkė ir garbės narė Bernice Aviža.

Dalyvavome šv. Mišiose Šv. Petro bažnyčioje, Huber Heights, OH. Jas aukojo administratorius kun. Matthew Robben ir diakonas Robert Kozlowski. Po Mišių Lietuvos vyčių centro valdyba vakarieniavo ir maloniai bendravo 96-osios kuopos narių Annamarie ir Mark Berger namuose.

Kitas centro valdybos posėdis numatytas 2015 m. rugpjūčio 6 d., ketvirtadienį, visuotinio narių suvažiavimo metu.

Regina Juškaitė-Švobienė – garbės narė, Centro valdybos pirmininkė ir ryšių su visuomene komiteto pirmininkė.

SKAITYKITE „DRAUGĄ“ GREIČIAU! • WWW.DRAUGAS.ORG

Parengė Vitalius Zaikauskas

LIETUVA IR PASAULIS

Rengs referendumą dėl dvigubos pilietybės

Vilnius (BNS) – Seimas ėmėsi siūlymo kartu su 2016 m. Seimo rinkimais surengti referendumą dėl dvigubos pilietybės įteisinimo. Gegužės 5 d. pritarė nutarimo projektui, kad būtų rengiamas privalomas referendumas pakeisti Konstitucijos 12 straipsnį. Nuo 1990 metų iš Lietuvos, Statistikos departamento duomenimis, yra išvykę netoli 800 tūkst. piliečių.

Toliau projektą su siūlymu skelbti referendumą svarstys Seimo Teisės ir teisėtvarkos komitetas, Konstitucijos komisija, projektą plenariniame posėdyje numatoma svarstyti 2016 m. pavasario sesijoje. Ši data paskirta, kad būtų išlaikyti terminai, apibrėžiantys referendumo paskelbimo sąlygas.

Referendume tekste siūloma negaliojančia pripažinti Konstitucijos 12 straipsnio antrąją dalį, kuri numato, kad niekas, išskyrus įstatymo numatytus atvejus, negali būti Lietuvos ir kitos valstybės piliečiu. Taip pat Seimas svarstė siūlymą surengti referendumą tuo pačiu klausimu, į Kons-

tituciją įrašant, kad „Lietuvos Respublikos pilietis gali būti ir kitos valstybės piliečiu“.

Seimo Teisės ir teisėtvarkos komitetas siūlė projektą atmesti, argumentuodamas neigiamą išeivijos lietuvių poziciją, tačiau parlamentas tam nepritarė.

Konstitucijos nuostatą dėl pilietybės galima pakeisti, jeigu referendume tam pritartų daugiau kaip pusė piliečių, turinčių rinkimų teisę ir įrašytų į rinkėjų sąrašus. Užsienio lietuviai nuogaštavo, kad tokie griežti reikalavimai gali sužlugdyti referendumą.

Šiuo metu dviguba pilietybė leidžiama tik tiems piliečiams, kurie išvyko iš Lietuvos okupacijos laikotarpiu, ir jų palikuonims, tačiau nėra suteikiama išvykusiems po nepriklausomybės atkūrimo.

Konstitucinis Teismas yra išaiškinęs, kad norint iš esmės išplėsti dvigubos pilietybės galimybę būtina keisti Konstituciją, o ši pataisa gali būti priimta tik referendumu.

2016-ieji – Prezidento K. Griniaus metai

Vilnius (alkas.lt) – Seimas pritarė siūlymui 2016-uosius paskelbti Prezidento Kazio Griniaus atminimo metais ir paminėti šią Lietuvai ir jos žmonėms svarbią istorinę asmenybę. Tam, kad būtų priimtas Seimo nutarimo projektas, Seimas turės balsuoti dar kartą.

Šį sprendimą Seimas ketina priimti atsizvelgdamas į tai, kad 2016 metų

gruodžio mėnesį bus minimos Prezidento, Steigiamojo Seimo komiteto, rengusio Lietuvos Konstituciją, pirminko, šeštojo Lietuvos premjero, gydytojo, publicisto Kazio Griniaus, 150-osios gimimo metinės.

K. Grinius mirė 1950 m. birželio 4 d. Čikagoje, 1994 m. palaikai buvo parvežti į Lietuvą ir palaidoti jo gimtinėje.

Pagelbės pakliuvusiems į bėdą užsienyje

Vilnius (URM info) – Seimas linkęs pritarti, kad valstybė teiktų materialinę pagalbą į bėdą užsienyje pakliuvusiems savo piliečiams.

Siūloma nustatyti, kad valstybės materialinė pagalba būtų teikiama užsienio valstybėse esantiems Lietuvos piliečiams susirgus ar susižalojus, nu-

kentėjus dėl nelaimingo atsitikimo, nusikalstamos veiklos ar kito teisės pažeidimo.

Valstybės materialinė pagalba būtų teikiama, kai nebūtų galimybių nukentėjusiajam gauti pagalbą iš kitų šaltinių, ir ji būtų grąžintina. Numatoma, kad pataisos įsigalios rugsejo 1 d.

Siūlo suregistruoti kapines

Vilnius (LRT.lt) – Trys visuomeninės organizacijos Vyriausybei siūlo sukurti internetinį registrą, kuriame būtų duomenys apie visas kapines Lietuvoje ir kas kada jose palaidota.

Kelerius metus savo lėšomis tokią registraciją vykdančių entuziastų teigimu, suinventorizavus kapines, jose atsirastų elementarios tvarkos, be to, nekiltų skandalų dėl statybų ant išnykusių kapinių. Aplinkos ministerija sako: užsiimti registru – prabanga.

Trys visuomeninės organizacijos – žydų „Maceva“, katalikų „Lapkričio 2-osios draugija“ ir evangelikų liuteronų „Augustana“ – savo noru, už savo pinigus važinėja po kaimus, miestelius ir rūpinasi, kad kapinės būtų pažymėtos, velionių atminimas tinkamai pagerbiamas.

Entuziastai pasiūlė valdžiai sukurti Nacionalinį kapinių ir mirusiųjų palaidojimo vietų registrą. Tai būtų internetinė duomenų bazė, kurioje – ir išnykusios, ir riboto laidojimo, ir veikiančios kapinės, ir visi duomenys su atgulusiųjų jose vardais, pavardėmis, gimimo ir mirties datomis. Registras

būtų laisvai prieinamas kiekvienam, nemokamas.

Dabar organizacijos pildo kiekvieną savo virtualią atminimų knygą. Fotografuojama, kas dar įskaitoma, tikslinamasi bažnyčių knygose, mirties metrikose. Viską, ką turi, entuziastai atiduotų bendram registru.

Tai tikrai būtų įdomi informacija ir ji išliktų ateities kartoms, žinotume, kur atgulė mūsų proseneliai. Bet šiuo metu skirti tam lėšas būtų tiesiog prabanga”, – teigia aplinkos ministras Kęstutis Trečiokas.

Organizacijų skaičiavimu, registru sukurti reikėtų apie 10 milijonų eurų, tai galėtų būti ES lėšos.

Ragina uždrausti šlovinti Staliną

Maskva (ELTA) – Rusijos žmogaus teisių gynimo organizacijos „Memorialas“ darbuotojai paragino įstatymu uždrausti šlovinti Staliną per iškilmes Pergalės 70-mečio proga.

„Bet kokio paminklo su Stalino figūra atsiradimas būtų šventvagiškas. Stalino nusikaltimai neturi analogų šalies istorijoje. Jie tokio masto, kad Stalino vaizdavimas viešojoje erdvėje net ir labai teigiamame kontekste yra

neleistinas ir turi būti uždraustas įstatymu”, – sakoma organizacijos pareiškime.

Kreipimosi autoriai pažymi, jog jie neketina „išbraukti Stalino iš istorijos ir drausti jį minėti, kaip darė pats Stalinas jo sunaikintų bendražygių atžvilgiu”. Bet „Memorialas” yra prieš bet kokią Stalino atvaizdo naudojimą plakatuose ir transparantuose Pergalės 70-mečiui skirtose iškilmėse.

Estijoje – didelės karinės pratybos

Talinas (BNS) – Estijoje apie 13 tūkst. būtiniosios karo tarnybos ir atsargos karių, taip pat savanorių organizacijos „Kaitseliit” narių dalyvaus prasidėjusiose pratybose „Siil 2015” („Ežys 2015”). Stambiausios per visą Estijos istoriją karinės pratybos vyks iki gegužės 15 d. Įvairiose šalies vietose ir baigsis netoli šiaurinės ir šiaurės rytų sienos su Rusija.

Pratybose dalyvaus ir NATO sąjungininkai, pirmiausia, JAV ir Didžiosios Britanijos kariai. Amerikiečiams atstovaus tankų padaliniai ir apie 150 desantininkų. Britai atsiųs

pėstininkų kuopą iki 120 karių iš Yorkshire pulko antrojo bataliono. Specialiai į pratybas atskris du britų lėktuvai „Hawk” su igula, taip pat dalyvaus Baltijos oro erdvę saugantys Didžiosios Britanijos oro pajėgų naikintuvai „Eurofighter”.

Belgija ir Vokietija atsiųs priešlėktuvinės gynybos pajėgų su atitinkamomis gynybos sistemomis. Pratybose dalyvaus ir Lietuvos, Lenkijos, Latvijos, taip pat Belgijos ir Nyderlandų kariškiai. Šių „Ežių” vadinamų karo pratybų šūkis yra „Kiekvienas spyglys svarbu”.

Klauzūrinės seserys interneto laikais

Roma (Vatikano radijas) – Kaip interneto laikais pasikeitė klauzūrinų seserų gyvenimas? Ši tema vis šmėkšteli Italijos spaudoje po prieš mėnesį Neapolyje vykusio Šventojo Tėvo vizito, kuomet klarisės kapucinės itin entuziastingai pasveikino popiežių, o vėliau susitikimo įrašus skelbė savo internetinėje svetainėje ir socialinių tinklų puslapiuose. Jos sulaukė nemažai kritikos dėl savo per didelio atvirumo pasauliui. Kita vertus, dabar jų socialinio tinklo pasyryra išaugo į atskirą puslapį dėl smarkiai padidėjusio skaitytojų skaičiaus – jis turi jau penkiolika tūkstančių sekėjų. Puslapį prižiūri abatė motina Roza.

Trečiojo tūkstantmečio klauzūros paveikslas labai nutolęs nuo viduramžiškojo, nuo viso pasaulio atsispyrusių vienuolių įvaizdžio. Vienuolės atviros internetui ir socialiniams tinklams – tą liudija minėtų klarisių kapucinių iš Neapolio pavyzdys, kurios atkreipė žiniasklaidos dėmesį po susitikimo su popiežiumi Neapolyje.

Kitas atvejis – neturtingosios Šv. Klaros seserys Casertoje, kurios irgi naudoja internetą. Tačiau kompiuteris užima nežymią dalį jų ilgos dienos, kuri prasideda pusę šešių ryto. Jos meldžiasi ir dirba, užsiima įvairia veikla, vadovaujant abatei. Nes trečiojo tūkstantmečio vienuolynai tai ne tik besi-

meldžiančių, bet ir darbščių seserų bendruomenė, jos verda, piešia, užsiima amatais, rašo, siuvinėja, sėja ir pjauna. O socialiniai tinklai galbūt padeda susipažinti su jų gyvenimu beieškančioms pasaulio.

Tačiau dar prieš penketą metų Italijoje pasirodęs vienas pirmųjų internetinių bandymų – Šv. Jono iš Trani seserų tinklaraštis kėlė nuostabą ir smalsumą, nors abatė sakė, kad tai bandymas pritraukti jaunimą šiuolaikiškai. Per tą laiką kūrėsi svetainės, kur talpinamos maldos, vaizdo įrašai iš liturginių apeigų, tikėjimo liudijimai. Italijoje, kur klauzūrinių moterų vienuolynų yra kiek daugiau nei 450, o jiems priklauso apie 7 000 narių, sukurtas ir tinklaraštis „Klauzūrinės seserys”, kur pasakojama apie pasaulimą klauzūriniam gyvenimui, supažindinama su gyvenimu vienuolyne.

Kas nulėmė princesės vardą?

Londonas (ELTA) – Kensingtono rūmai paskelbė, kad princas William ir jo žmona Cambridge hercogienė Catherine naują gimę pavadino Charlotte Elizabeth Diana.

Tai antrasis poros vaikas ir penktasis karalienės Elizabeth proanūkis. Princesė yra ketvirta eilėje į sostą.

Mažylės vardas sulaukė didžiulės reakcijos žiniasklaidoje. Manoma, kad vardas Diana buvo pasirinktas žuvusios naujagimės senelės garbei, o Elizabeth – prosenelės. Charlotte yra moteriška Charles forma, todėl jos vardas siejamas su princu Charles bei

dviem britų karaliais iš Stewart laikų.

Vis dėlto rūmai kol kas neatskleidė, kodėl buvo pasirinktas būtent toks vardas. Karališkoji pora naujieną paskelbė „Twitter” paskyroje, tačiau karalienė Elizabeth ir kiti vyresnieji karališkosios šeimos nariai apie vardą jau žinojo anksčiau.

Prieš gimstant mažylei entuziastai lažinosi, kaip gi bus pavadinta mažoji princesė. Dauguma manė, kad karališkoji pora rinksis iš: Alice, Victoria, Olivia, Charlotte, Diana ir Elizabeth vardų.

VERSLO NAUJIENOS

Į Lietuvą žengia paslaugų milžinė

AIG pic nuotr.

Viena didžiausių pasaulyje draudimo bendrovių „American International Group” (AIG) Vilniuje įsteigė savo paslaugų centrą, kuris tapo AIG tinklo, aptarnaujančio Europos, Vidurinių Rytų ir Afrikos rinkas, dalimi. AIG centras Vilniuje bus atsakingas už draudimo sutarčių sudarymą, draudiminių reikalavimų valdymą ir išmokų priežiūrą.

Vilnius bendrovei pasirodė tinkamiausia vieta tokiam paslaugų centrui. Pasak AIG viceprezidento, atsakingo už AIG aptarnavimo paslaugas visame pasaulyje, Ross McConnell, sprendimą nulėmė veiksniai buvo patraukli darbo rinka su aukštu išsilavinimo lygiu pasižyminčiais, gerus kalbinius įgūdžius turinčiais, profesionaliais žmonėmis, įskaitant ir daug užsienio studentų, studijuojančių Lietuvos universitetuose. Jis pažymi, kad didelę įtaką AIG galutiniam apsisprendimui turėjo konstruktyvus bendradarbiavimas su Ūkio ministerija ir tiesioginių užsienio investicijų plėtros agentūra „Investuok Lietuvoje”.

„2014 metais nusprendėme, kad Vilnius yra patraukliausia vieta mūsų verslo paslaugų centrui, kuris aptarnautų Šiaurės ir Rytų Europą. Manome, kad mūsų veikla Lietuvoje bus abipusiškai naudinga. Įsiliedami į Lietuvos aptarnavimo paslaugų sektorių jį dar sustiprinsime, o mūsų verslui šis centras taps strategiškai patogia vieta klientams daugelyje tikslinių rinkų aptarnauti. Ketiame vystyti ir plėsti šį centrą, suteikdami darbo galimybes šimtams talentingų žmonių šalyje”, – pranešime cituojamas R. McConnell.

Kaip nurodo bendrovė, naujasis AIG paslaugų centro Lietuvoje vadovas, Przemyslaw Siuda, yra atsakingas už paslaugų centro veiklą ir tolesnę plėtrą. Jo ankstesnės darbo pozicijos buvo tiesioginės prekybos kompanijoje „Amway” ir informacijos technologijų paslaugų bei verslo konsultacijų bendrovėje „CapGemini”. Šių bendrovių centrai Lenkijoje, kuriuos įkūrė ir jiems vadovavo P. Siuda, aptarnauja daugiau kaip 20 pasaulio ir Europos rinkų.

Naujoji AIG centro komanda, vadovaujant P. Siudai, bus atsakinga už naujų specialistų mokymus, veiklos standartų užtikrinimą, paslaugų kokybę, veiklą ir atskaitomybę klientams. Šiuo metu AIG atstovybė Lietuvoje jau turi apie 100 darbuotojų ir toliau siūlo įvairias darbo pozicijas – nuo klientų aptarnavimo ir draudiminių reikalavimų sprendimo iki administracinių pareigų. AIG renkasi kandidatus, turinčius gerus kalbinius ir profesinius įgūdžius, o naujiems darbuotojams organizuojami nuodugnūs draudimo sutarčių sudarymo mokymai.

Šiuo metu bendrovė savo paslaugų, kontaktų ir apskaitos centruose visame pasaulyje turi daugiau kaip 11 000 darbuotojų. AIG centrai Malaizijoje, Filipinuose, Bulgarijoje ir dabar Vilniuje yra skirti Europos, Vidurinių Rytų ir Afrikos šalių rinkoms aptarnauti. Kiti paslaugų centrai aptarnauja klientus Azijos ir Amerikos regionuose.

„Investuok Lietuvoje”

Į Vilnių ateina viešbučių tinklas „Hilton”

Garsus viešbučių tinklas „Hilton” planuoja įsikurti Vilniuje – dėl šio viešbučio įkūrimo protokolą pasirašė „Vičiūnų grupė”. Pasak Lietuvos viešbučių ir restoranų asociacijos prezidentės, viešbutis bus orientuotas į verslo konferencijose dalyvaujančius klientus.

Planuojamas viešbutis bus didelis – 170 kambarių. Jis bus keturių žvaigždučių, nes ketinama orientotis į verslininkų poreikius. Dėl „Hilton” atidarymo tariausi ir dar vieno projekto plėtojas, tačiau detalių neatskleidžiama, kol nėra pasiektas susitarimas. Teigiama, jog šis projektas taip pat orientuojamas į žemesnę nei 5 žvaigždučių klasę.

„Hilton” atėjimas į Lietuvą suteikia žinomumo ir pačiai šaliai.

BNS

Euro ir kitų valiutų santykiai (2015 metų gegužės 6 d.)

- 1 USD (JAV doleris) – 0,90 EUR
- 1 AUD (Australijos doleris) – 0,71 EUR
- 1 CAD (Kanados doleris) – 0,75 EUR
- 1 GBP (Didžiosios Britanijos svaras sterlingų) – 1,35 EUR
- 1 NZD (Naujosios Zelandijos doleris) – 0,68 EUR

„EXPO 2015”: šalys dalyvės tiesiog pribloškė išmone

Italijos miestas Milanas ūžia – gegužės 1-ąją čia prasidėjo pasaulinė paroda „EXPO 2015”. Iki spalio 31 dienos truksiančio renginio tema – „Pamaitinti planetą. Suteikti gyvenimui energijos”. Visos šalys dalyvės lenktyniauja išmone – kurios paviljonas bus įdomesnis, patrauks daugiau lankytojų. Gamta, žemės ūkis, maisto technologijos rado atgarsį ne viename paviljone.

5 tūkst. kvadratinų metrų ploto JAE paviljono tema – „Maistas mąstymui”. Architektų sumanymu, paviljonas turėtų priminti kanjoną su keliais įėjimais. „Kanjono” vidų puošia želdynai. Jiems drėkinti suprojektuota speciali akvedukų sistema, tiekianti lietaus vandenį. Ant centrinio paviljono, primenančio būgną, stogo ir sienų sumontuotos saulės baterijos.

Kinijos paviljono kūrėjai – Tsinghua universitetas ir „Studio Link-Arc” – kvies pasižvalgyti po 4,9 tūkst. kvadratinų metrų erdvę. Šio paviljono tema – „Vilties žemė”. Kinų architektai sukūrė paviljoną, primenantį bangas kviečių lauke. Didelę paviljono dalį dengia permatomas stogas iš bambuko konstrukcijų. Iš šiaurinės pusės paviljonas sugrąžina į žemdirbišką Kinijos praeitį, o pietinės paviljono pusės tikslios geometrinės figūros – aliuzija į šiandienines statybas miestuose. Tai simbolizuoja harmoningos miesto ir gamtos dermės viltį. Kinijos paviljoną turėtų supti plotai, kuriuose augs žemės ūkio kultūros.

„Biologinės įvairovės saugykla” – Azerbaidžano paviljono tema. Kubo formos pastate trijuose lygiuose sumanyta sumontuoti tris sferas. Didžiajame rutulyje augs medis, simbolizuojantis biosferą. Nuo kaitrios saulės paviljono lankytojus slėps horizontalios medinės plokštės, per kurias laisvai cirkuliuos oras. Pirmajame paviljono aukšte įrengta ekspozicija pasakos apie geografinės regiono ypatybes, antrajame aukšte – apie Azerbaidžano klimatą, trečiajame įkurta ekspozicija supažindins su šalies kultūra ir tradicijomis, taip pat čia bus ir restoranai.

Italijos paviljonas – „Itališkasis daigynas” – įsikurs 13 tūkst. kvadratinų metrų. Sumanyta šešių aukštų pastatą tarsi uždaryti groteline konstrukcija, primenančia šakotus medžius. Tai – 900 biodinaminio betono plokščių darinys. Šis betonas, veikiamas saulės, ore esančius teršalus paverčia inertinėmis druskomis. 80 proc. naujos kartos betono pagaminta iš perdirbtų medžiagų. Paviljono viduje bus keturios erdvės.

Šias ir gerokai daugiau kitų parodos „EXPO 2015” paviljonų vizualizacijų rasite *youtube* paskyroje.

Lrytas.lt

Vilniaus aukcione – kova dėl rankraščio

Nors XXXVI Vilniaus aukciono dėmesys buvo skirtas Lietuvos modernizmo legendoms, didžiausia kova salėje užvirė dėl žymaus keliautojo, mokslininko bei vieno pirmųjų lietuvių esperantininkų Antano Poškos (1903–1992) 1963 metų rankraščio „Po Vidurinę Aziją ir Pamyrą. Gamta ir žmonės”. Pradinė rankraščio kaina 200 eurų išaugo kone 8 kartus ir pasiekė 1 550 eurų.

Antroje vietoje pagal kilimo intervalą rikiuojasi išeivijos dailininko Žibunto Mikšio (1923–2013) 1961 metų linoleumo raizginys „Baladė apie praėjusių laikų damas”. Tai kol kas ir brangiausiai Vilniaus aukcione parduotas šio autoriaus darbas. Pradinė 540 eurų kaina šoktelėjo trigubai ir pasiekė 1 750 eurų.

Trečią vietą dalijasi raritetinis bibliografinis Georg Heinrich Ferdinand Nesselmann (1811–1881) leidinys – „Dainos. Littauische Volkslieder” bei Antano Žmuidzinavičiaus (1876–1966) 1948 metų drobė „Palanga, saulėlydis”. 1853 metais žymaus filologo, baltisto G. H. F. Nesselmann išleistas lietuvių liaudies dainų vertimas į vokiečių kalbą aukcione pakilo kone dvigubai – iki 500 eurų (pradinė knygos kaina 280 eurų). Pradinė A. Žmuidzinavičiaus kūrinio. 4 300 eurų suma išaugo 1,8 karto ir darbas buvo parduotas už 7 800 eurų. Tai brangiausiai XXXVI Vilniaus aukcione nupirktas kūriny.

Aukcione neliko nepastebėtas vienas pirmųjų nuoseklių Lietuvos dailės abstrakcionistų bei „tyliųjų modernistų” Linas Katinas (g. 1941). Buvo įsigyti du išpūdingi šio dailininko darbai – parodinis, dalyvavęs 3-iojoje šiuolaikinės dailės kvadrienalėje Q14 2010–2014 metų kūriny „Samanos” už 2900 eurų bei 2014 metų „Prisilietimas X” už 2 000 eurų.

Labai įvairiame XXXVI Vilniaus aukciono rinkinyje pirkėjai įvertino tiek Alberto Vijo-Kojelavičiaus (1609–1677) Lietuvos didžiosios kunigaikštystės herbą (1 400 eurų), tiek F. Ušinskaitės (1921–2003) dekoratyvinę vazą (580 eurų), taip pat V. Gečo (g. 1931) drobę „Pirtis” (2 600 eurų), S. Džiaukšto (g. 1928) drobę „Vakaro motyvas” (620 eurų), P. R. Vaitiekūno (g. 1940) akvarelę „Priestalo” (340 eurų), E. A. Cukermano (g. 1935) 660 eurų, V. Kalinausko (1929–2001) 180 eurų bei daugelio kitų autorių kūrinius.

Iš viso XXXVI Vilniaus aukcione nupirktą 50 kūrinių. Tai sudaro 35 proc. pristatyto rinkinio. Per aukcioną įsigyta darbų už beveik 42 tūkst. eurų.

XXXVII Vilniaus aukcionas vyks gegužės 29 d. Jau už kelių dienų su aukciono katalogu bus galima susipažinti www.menorinka.lt.

Artnews.lt nuotr.

Kūrinys, talpinantis jausmą, istoriją ir viltį

Kęstutis Daugirdas

Shane Salazar („Dances With Films“) nuotr.

Rugilė Kazlauskaitė

Simono Šerpensko nuotr.

Šią vasarą Čikagoje vyksianti Dainų šventė suskambės nauju, ypatingo chorų dėmesio susilaukusių kūrinio „Dainuojanti revoliucija“. Šis kūrinys parašytas jaunų ir talentingų kūrėjų – kompozitoriaus **Kęstučio Daugirdo** ir poetės **Rugilės Kazlauskaitės**. Džiaugiamės ir didžiuojamės šiais giliai mąstančiais ir konceptualiais lietuviais kūrėjais. Skaitydami jų atsakymus pajusite, kad skaitote jaunystę, kūrybos gaivalą lietuviškos literatūros biblioteką ir audioteką.

Vadovaudamasi posakiu, kad mergaitėms – pirmenybė, tad klausimų maratoną pradėsiu nuo Rugilės. Papasakok mums apie save, savo literatūrines, profesines, kūrybines keliones.

Rugilė: Ateinančiais metais baigsiu klinikinės psichologijos magistro studijas. Visada sakau, kad mano profesija yra mano gyvenimas, nes tyrinėti žmonių vidinį pasaulį – didžiausia mano aistra. Kita pusė mano gyvenimo – tai rašymas. Nusprendžiau, kad būsiu rašytoja, kai buvau penkerių ir visą gyvenimą stengiausi būti ištikima šiam sprendimui. Rašau straipsnius, eseistiką, pasakas, apsakymus, kartais poeziją. Nuo vaikystės rašiau tekstus dainoms, kurias pati atlikdavau su gitara, bet, tiesą sakant, niekada nesitikėjau, kad būtent mano dainos sulauks pasisekimo.

Esu studentė ateitininkė, ateitininkų veikla visada užėmė didžiulę dalį mano gyvenimo. Būtent dėl JAV gyvenančių ateitininkų užpernai nukeliau į Ameriką, kur susipažinau su Kęstučiu Daugirdu bei Dariumi Polikaičiu – taip prasidėjo mano kūrybinė kelionė su „Dainuojančia revoliucija“. Dainavos stovyklose susipažinome su Kęstučiu, pasidalinau su juo savo kūryba. Taip pat papasakojau apie savo aistrą vėlyvojo sovietmečio ir disidentinio judėjimo istorijai. Tuo metu net nežinojau, kad jis ketina rašyti šį kūrinį. Paskutinį mano buvimo Amerikoje vakarą susitikome su ateitininkais Čikagoje. Prie manęs priėjo Darius Polikaitis ir pasakė, kad jie su Kęstučiu siūlo man šį darbą. Buvau be galo laiminga.

Kūrinį pradėjome rašyti jau man grįžus į Lietuvą. Tai buvo mano metų pertraukos tarp bakalauro ir magistro studijų metu. Tuo metu dirbau vaikų darželyje, buvo labai sunkus, bet labai spalvingas laikotarpis. Dažnai būdavo, kad grįždavau namo po darbo ir sėdėdavau rašyti arba per „Skype“ ir iki išnaktų kalbėdavau su Kęstučiu apie mūsų kūrinį. Darželyje žaisdama su vaikais visada turėdavau kišenėje popieriaus skiautę ir pieštuką – gal šaus į galvą geras žodis ar eilutė. Šis kūrinys buvo tarsi slaptas mano gyvenimas, kuris vyko šalia mano pagrindinio gyvenimo, tik mažai kas apie tai žinojo.

Kęstuti, dabar tu papasakok šiek tiek apie save: savo studijas, muzikanto profesijos pasirinkimą.

Kęstutis: Aš augau Čikagos priemiestyje, esu vyriausias iš keturių brolių. Mano muzikinis kelias prasidėjo su žaismingais dainomis dainuojančia mama ir pianinu skambinančiu tėčiu. Taip pat turėjau daug puikių mokytojų, kurie daugiausiai buvo iš lie-

tuvių bendruomenės. Rasa Poskočienė mane išmokė daugybę dainų, parodė, kad dainuoti yra labai smagu! Mokytoja Dainora buvo mano pirmoji pianino mokytoja, kai buvau trečioje klasėje. Ji nuolat užduodavo kompozicinių užduočių, papildomai prie įprasto repertuaro ruošos. (Tuo man graži vaikystė, nes nežinau, kokių dalykų tau mokytis dar per anksti.). Pagrindinėje mokykloje mokiausi pas pianistą Roką Zubovą ir dainavau Dariaus Polikaičio choruose. Vidurinėje mokykloje pradėjau rašyti dainas ir įrašinėti jas savo „spintos įrašų studijoje“. Esu baigęs Chorinį dirigavimą Ilinojaus universitete ir Filmų kompozicijos bei pianino specialybės Berklee muzikos kolegijoje.

Ar tai pirmasis judviejų bendras kūrinys?

R. Pirmas. Na, nebent kūrinio vadinant viena programą MAS vasaros stovykloje Dainavoje, kai bandėme per dieną su vaikais imituoti Sąjūdį. Buvo labai linksma, Kęstutis vaidino Vytautą Landsbergį, o vaikai buvo revoliucionieriai. Tai buvo pirmasis mūsų bendras kūrinys šia tema.

Kas įkvėpė „Dainuojančios revoliucijos“ kūrinio sukūrimą?

K. Na, aš buvau paprašytas parašyti šį kūrinį! Tačiau turiu pripažinti, kad jau nuo 2010-ųjų festivalio svajojau parašyti tokio pobūdžio iškilingą kūrinį. Tais metais turėjau galimybę diriguoti jaunimo chorui savo kūrinį „Saulė dovanojo“. Kai Darius Polikaitis manęs paklausė, ar norėčiau parašyti platesnio užmojo kūrinį, aš entuziastingai atsakiau, kad taip! Aš norėjau sukurti kažką, kas būtų unikalu, įtikinama, bet tuo pačiu, kad tai būtų tai, ką žmonės pamiltų. Kai rašiau šį kūrinį, nuolat savęs klausdavau: „Ar dainininkams patiks tai dainuoti? Ar ties paskutiniu akordu jie pajus tą gerumo pojūtį?“ Kūrybos eigos metu turėjau daug neformalių diskusijų su šeima ir draugais apie tai, kas jiems sukuria gerumo ir pilnatvės jausmą.

Papasakokite apie kūrybos eigą. Ar Rugilė pirma sukūrė tekstą, o po to Kęstutis pritaikė muziką, ar atvirkščiai?

R. Buvo visaip. Pirmas žingsnis visada būdavo sumanymo aptarimas. Valandų valandas kalbėdavome apie tai, kokią žinutę, kokią nuotaiką norime perduoti visu kūrinio ir kiekvieną jo dalimi. Dalindavomės idėjomis, kol prieidavome vieningos nuomonės apie tai, kokia bus ši dalis – ar ji bus tranki, ar švelni, kupina ilgesio, baimės, triumfo, ar meilės, kokius motyvus naudosisime. Tam, kad pavyktų, reikėjo, kad abu jaustumė kūrinį taip pat.

Kai visa tai aptardavome ir tik tada paprastai parašydavau pirminį tekstą ir siūsdavau Kęstučiu eksperimentuoti. Dažniausiai Kęstutis paprašydavo kažką keisti, koreguoti, kartais netgi viską perrašyti. Pavyzdžiui, prieš sukurdamą antrą kūrinio dalį (ją sudaro 18 eilučių) mes prirašėme 18 puslapių eksperimentinio teksto. Vien iš tų tekstų būtų galima parašyti dar kokias penkias dainas. Sunkiausia darbo dalis – rasti tinkamus žodžius. Dažnai Kęstutis sakydavo: „Šita eilutė graži, bet tas žodis neskambės, kai jį dainuos didelis choras“. Ir tada valandų va-

landas ar net dienų dienas ieškodavome skambaus žodžio. Nors kūrybinis darbas nebuvo lengvas, man buvo smagu dirbti, nes gerai sutarėme su Kęstučiu, jis buvo labai pagarbus ir visada pasiruošęs padėti.

K. Šis kūrinys reikalavo daug studijų ir planavimo. Aš taip pat siūsdavau kūrinio dalis žmonėms, kurių nuomone pasitikėdavau. Kūrybos metu nuolat taisydavau kūrinį ir perrašydavome tiek muziką, tiek žodžius. Šiuo metu dar tobulinu orkestruotę.

Judu gyvenate atskirose šalyse – Rugilė – Lietuvoje, Kęstutis – JAV. Kokiu būdu derinate bendrą kūrybinį darbą?

R. Bendravome per „Skype“. Tiesą sakant, man tai visai neatrodė kliūtis, jausdavausi lyg būtume viename kambaryje. Didžiausia problema buvo skirtingos laiko juostos – tarp Los Angeles ir Vilniaus yra 10 valandų. Tad galėdavome susiskambinti tik tada, kai pas Kęstutį rytas, o pas mane vakaras, arba atvirkščiai.

Rugile, iš kur sėmeisi pagrindinio literatūrinio įkvėpimo?

R. Labai padėjo tai, kad pavyko rasti visų kūrinyje minimų įvykių originalius vaizdo įrašus. Tokiu būdu mes abu detalai susipažinome su tuo, kas vyko per 1987-ųjų, 1988-ųjų metų mitingus, Baltijos kelio metu, Kovo 11-ąją bei Sausio 13-ąją. Labai daug skaičiau dienoraščių, atsiminimų. Mane labai įkvėpė neseniai išleista knyga: „Laisvė ir tikėjimas“, kurioje pateikiami disidenčių moterų gyvenimų pasakojimai. Neretai klausinėdavau ir tėvų bei senelių, kurie visa tai patyrė, kaip jie jautėsi Kovo 11-ąją, Sausio 13-ąją. Norėjome, kad kiekviena dalis turėtų savo unikalų veidą, savo emociją.

Žinau, kad Kęstutis yra gimęs ir augęs JAV. Tačiau Kęstučio kompozicijos skamba taip, lyg jis būtų užaugęs Lietuvoje. Jaučiamas didelis ryšys su kultūrine patirtimi, chorine tradicija, kalba, liaudies muzika.

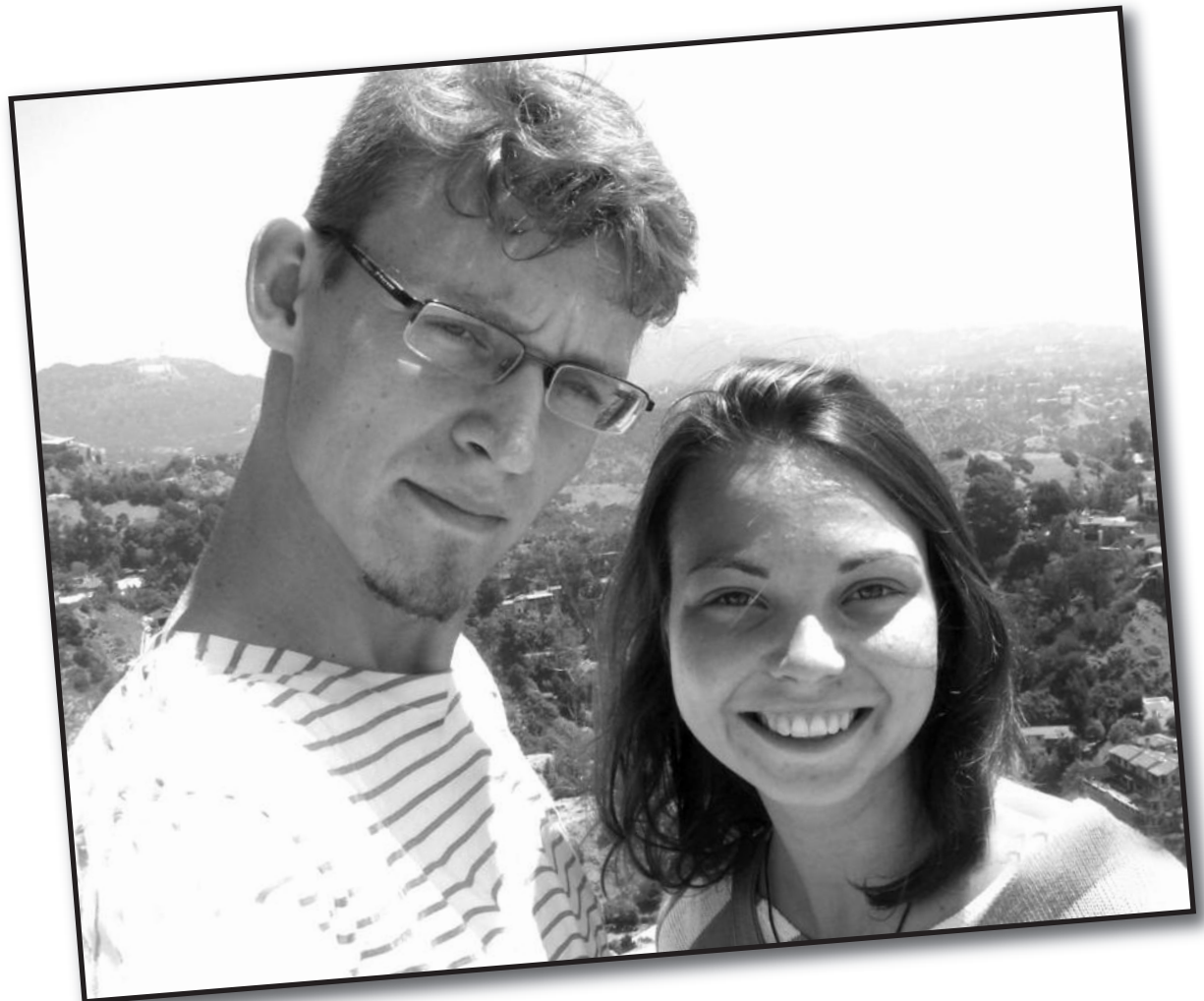
K. Lietuviškas identitetas visada buvo labai svarbus mūsų šeimai. Pati kalba mums yra tikra vertybė. Aš myliu kalbą ir ją labai stipriai jaučiu, kai rašau vokalinę muziką. „Dainuojančios revoliucijos“ žodinę viziją išpildė Rugilė, aš daugiau prisidėjau prie tematinų idėjų formulavimo, libreto perspektyvos kūrimo. Tik Rugilė galėtų parašyti tokias gražias eiles, kaip „Tu prisikėlei, Tėvyne Lietuva, / Pražydusi ieva / Pakirsta, sužeista, / Kaip pavasaris balta.“

Žodžiuose labai daug girdėti aliuizijų į lietuvių liaudies dainas, į lietuvių kompozitorių chorinę muziką. Gal buvo konkrečių kūrinių, kurie tiesiogiai darė įtaką tavo literatūriniam sprendimams?

R. Labai stengėmės, kad kūrinys būtų pilnas kontekstų, užuominų, detalių – kad jis pulsuotų ta istorija, kurią mes norime perduoti. Pirmojoje dalyje apie 1987-ųjų mitingą naudojome elementus iš lietuviškos giesmės „Marija Marija“ norėdami pabrėžti, kad tai buvo katalikiško pagrindžio organizuotas mitingas. Baltijos kelio tekstui naudojome lietuviškų sutartinių elementus kaip lietuvių vienybės simbolį. Kovo 11-osios tekstą, ko gero, labiausiai įkvėpė Sigitos Gedos bei Bernardo Brazdžionio, o ypač Kazio Bradūno kūryba – ja tuo metu buvau tiesiog persisunkusi. Paskutinėje dalyje net įterpėme originalią tą naktį ištartą Vytauto Landsbergio kalbą. Jau spėjau išmokti tą kalbą mintinai, bet vis dar susigraudinu kiekvieną sykį ją girdėdama – tiek jėgos tose paprastose eilutėse.

Muzikinė ir harmoninė „Dainuojančios revoliucijos“ kalba yra gana nesudėtinga atlikti, tačiau vis tik turi tam tikrų harmoninių momentėlių. Kęstuti, ar tavo komponavimo procesui darė įtaką faktas, kad kūrinys turi būti įkandamas visiems chorams?

K. Kadangi „Dainuojančios revoliucijos“ tema yra labai turtinga, kompleksiška, pilna istorinių linijų, todėl tikrai nėra sunku rasti vietos harmoniniams momentėliams. Atvirai kalbant, aš turbūt galėjau parašyti visą kūrinį, paremtą tik tais momentėliais. Tačiau tikrasis išbandymas buvo surasti tas reikiamas temas „tarp eilučių“, kuriuos išmintinai ir atpažįstamai atspindėtų mūsų istoriją. Kūrybinis darbas buvo nuolatinis ieškojimas. Kūrinio forma tikrai netelpa į įprastą ir patogią pos-

melis-priedainis formą, tačiau vis tik galima atpažinti stipresnes kūrinio dalis, kurios atveria kelią naujiems, negirdėtiems motyvams. Pvz., „Į rytojų“ dalies priedainis, „Baltijos kelias“ mantra ir motyvas „Tu prisikėlei“.

Ar buvo tam tikrų muzikos stilių, žanrų ar konkrečių kūrinių, kurie labiausiai įkvėpė kuriant?

K. „Dainuojančioje revoliucijoje“ galima girdėti religinės muzikos, muzikinio teatro ir šiuolaikinio choro tradicijas. Pirmosios dalies gedulingas unisonas atėjo iš Katalikiškų litanių ir poterių. Taip pat iš Fausto Stroliaus parašyto solo baritonui „Suledėjusiomis lūpomis“, kuris buvo paremtas sovietų gulage mirusios vienuolės Adelės Dirsytės maldų knygele. Aš analizavau Vaclovo Augustino kūrinį „Tėvyne mūsų“. Šis kūrinys yra nepaprastai gražus. Man buvo tiesiog būtina atrasti tą paslaptingą šio kūrinio grožio formulę. Paskutiniaisiais metais taip pat esu daręs instrumentines aranžuotes Leonido Abariaus chorinei muzikai. Leonido muzikinis žodynas – tai lengvai plaukiančios melodinės linijos, harmoninė kalba ir pianino partijos. Visa ši muzika sklاندė mano mintyse, net tada, kai rašiau „Dainuojančią revoliuciją“.

„Dainuojanti revoliucija“ – tai labai gaivališkas, skausmingas, tačiau tuo pačiu ir viltingas kūrinys. Ar yra konkreti žinutė, kurią siekėte perteikti savo žodžiais?

R. Labai norėjau parodyti Revoliuciją kaip tautos kelionę. Tautos kelionę, kuri prasidėjo kur kas anksčiau nei aštuntas dešimtmetis ir kuri vis dar nesibaigė, kuri tęsiasi ir šiandien. Kaip rašė Jurga Ivanauskaitė: „Nepriklausomybė iškovojojama, bet laisvė užauginama“. Jauniems žmonėms kartais kyla įspūdis, kad Nepriklausomybė atėjo per dieną – susirinko Aukščiausioji Taryba, paskelbė nutarimą, ir štai Lietuva jau laisva. Iš tiesų, daugybė pagrindžio dalyvių metų metais slapta brandino ir ruošė tautiškai nusiteikusią kartą, kūrė ir platino pagrindžio literatūrą. Kai kurie iš jų, pvz., kunigas Juozas Zdebskis net paaukojo dėl to savo gyvybę. Lietuviai, gyvenantys JAV, įdėjo labai daug jėgų stengdamiesi perduoti pasauliui žinią apie tai, kas vyksta Lietuvoje. Jų indėlis mūsų tautos istorijoje yra neįkainojamas, deja, retai atsimenamas. Atėjo metas, kai visa tauta džiūgaudama išėjo į gatves, bet tai įvyko tik todėl, kad buvo drąsių žmonių, kurie išėjo pirmieji. Sausio 13-ąją tauta susitelkė ginti savo laisvės, bet tai įvyko tik todėl, kad buvo vedlių, kuriais žmonės galėjo pasitikėti. Šiuo kūriniumi labai norėjau išreikšti padėką visiems nematomiems herojams, kurie kantriai ir sunkiai dirbdami padarė revoliuciją.

K. Tikiuosi, kad šis kūrinys tiek klausytojams, tiek dainininkams padės atrasti emocinį ryšį su mūsų svarbiais istoriniais įvykiais. Tai puiki proga prisiminti ir susijungti su tokiomis kolektyvinėmis

patirtimis kaip skausmas, ilgesys ir žygiuojančių laisvės link žmonių pergalė.

Dainų šventės iš esmės sovietmečiu buvo svarbi protestavimo forma. Šis faktas atskleidžia įdomią patirtį: mes dainuojame apie dainuojančią revoliuciją... dainų festivalyje. Tikiuosi, kad chorai ir klausytojai pajus šią dainavimo jėgą ir vėl visi prasmingai susivienysime.

Rugile, koks jausmas kyla girdint savo tekstą, išsiliejančią muzikinėje kalboje?

R. Kaip gera girdėti, kai žodžiai kartu su muzika įgyja naujas prasmes, suskamba su nauja jėga. Esu labai dėkinga Kęstučiui Daugirdui už subtilius, originalius, jautrius muzikinius sprendimus. Tik dar kartą galiu patvirtinti, kad Kęstutis – labai talentingas kompozitorius.

O ar pati planuoji atvykti į Dainų šventę?

R. Deja, kol kas negaliu tiksliai atsakyti į šį klausimą. Bet žinau vieną – net jeigu manęs šią vasarą nebus Čikagoje, širdyje tikrai būsiu su visais dainuojančiais.

Kęstuti, ką tau duoda dalyvavimas šiame festivalyje?

K. Aš esu dalyvavęs dviejuose paskutiniuose 2003 ir 2009 Šiaurės Amerikos festivaliuose, taip pat esu dainavęs dviejuose festivaliuose Lietuvoje. Kiekvienas festivalis buvo nepamirštamas. Pavyzdžiui, Vilniuje dainuoti „Kur giria žaliuoja“ kartu su kitais (15 000 dainininkų) buvo viena iš stipriausių muzikinių patirčių gyvenime.

Net jeigu nekalbėtume apie tūkstančius... Užtekėtų ir penkiolikos šimtų... Paklauskime savęs: kaip dažnai šiandieninėje modernioje visuomenėje bent trisdešimt žmonių susirenka, kad visi kažką sukurtų kartu? Tokios progos ateina labai retai... Tačiau tai yra labai reikalinga. Harmoningos kolektyvinės patirtys yra būtinos kiekvienai sveikai visuomenei. Man, asmeniškai, šis festivalis – tai galimybė susijungti su bendruomene ir dalintis gėriu.

Ar yra numatomas tolimesnis „Dainuojančios revoliucijos“ kelias?

K. Aš buvau stipriai sukrėstas žmonių, kurie gyveno Lietuvoje per okupacijos ir Sąjūdžio metus (1987–1991), atsiminimų. Tai pliečiai, kurie pradėjo protestą, sujungė rankas Baltijos kelyje ir išėjo į gatves 1991-ųjų sausio 13-ąją. Man tai tik prasminga laisvės idėja, o šiems žmonėms tai – tikriausia realybė. Mano svajonė būtų atlikti „Dainuojančią revoliuciją“ Lietuvoje – šalyje ir žmonėms, apie kuriuos šis kūrinys buvo parašytas.

Dėkoju už pokalbį.

Kalbino Simona Minns

PO DIEVO SPARNU

„Arkos” bendruomenė – nuostabi galimybė pajusti Dievo meilę

RENATA ŽIŪKAITĖ

Marius Zakarauskas, baigęs teologijos studijas Vilniuje, išvyko į JAV, kur 4 metus dirbo „Arkos” bendruomenėje. Šių bendruomenių yra gausu visame pasaulyje, čia sveikieji gyvena kartu su protine negalią turinčiais žmonėmis, kartu su jais meldžiasi, leidžia laisvalaikį, padeda atlikti įvairius buitines darbus, tampa neįgaliųjų draugais. Labai dažnai atrodo gyvenimo nuskriaustas žmogus tampa didžiu Meilės Mokytoju savo „sveikam” pagalbininkui. Marius sutiko pasidalinti savo neįkainojama tarnystės „Arkoje” patirtimi.

– Ketverius metus dirbai Bostono „Arkos” bendruomenėje su protinę negalią turinčiais žmonėmis. Kas tave paskatino atvykti į šią bendruomenę?

– Atvykau labai netikėtai. 2004 metais laimėjau „žaliosios kortos” loterijoje ir prieš vykdamas į JAV ieškojau darbo. Planavau dirbti su seneliais, nes Lietuvoje kelerius metus padėjau prižiūrėti savo paralyžiuotą močiutę. Taigi siuntinėčiau elektroninius laiškus ieškodamas tokio darbo, bet vieną rytą savo pašto dėžutėje radau pasiūlymą atvykti į šią bendruomenę.

– Kaip sekėsi užmegzti ryšį su neįgaliais?

– Prisimenu pirmą dieną, kai čia atvykau. Tai buvo vakaras, bendruomenė ruošėsi maldai. Maldos metu mačiau, kad viena neįgali mergina į mane „kreivai”, nepatikliai žiūri. Maniau, kad man nepavyks įgyti jų pasitikėjimo. Tačiau gana greitai kelios iš jų pasakė, kad labai džiaugiasi, jog čia esu. Manau, kad tas nepasitikėjimas pradžioje buvo gal dėl to, jog buvau naujas, joms nepažįstamas žmogus.

– Papasakok apie savo darbą „Arkos” bendruomenėje.

– Gyvenome name, kur yra 4 neįgalios moterys ir 5 pagalbininkai. Eilinė diena čia atrodo maždaug taip. Keldavomės apie 7 val. ryto. Pagalbininkės padėdavo neįgaliosioms nusimaudyti, papusryčiauti. Tada jos važiuodavo į darbus ir dienos centrus. Iš ten grįždavo apie 3–4 val. p. p. Tada vie-

nas pagalbininkas ir vienas neįgalus asmuo kartu ruošdavo vakarienę. Apie 6 val. v. visi vakarieniaudavo. Po vakarienės – vakaro malda, kurią veda irgi vienas pagalbininkas ir vienas neįgalus asmuo. Po maldos, kas nori, eina miegoti, kiti dar kelias valandas žiūri televizorių. Penktadieniais važiuodavome sportuoti arba į šokių, antradieniais – žaisti kėgliais. Sekmadieniais visi vyksta į šv. Mišias.

– „Arkos” bendruomenės įkūrėjas J. Vanier kalbėjo, kad žmonės, turintys protinę ir psichinę negalią, yra labiausiai atstumti ir labiausiai kenčia šiame pasaulyje. Mes šalinamės, nenorime jų priimti. Bet po kurio laiko suvokiame, kad šie vargšai yra mūsų mokytojai. Ko tau pavyko išmokyti iš neįgaliųjų, su kuriais dirbi?

– Pirmas dalykas – tai gerumas. Žinoma, žmonės, turintys protinę negalią, nėra angeliukai, nes kartais jie ir pyksta, ir pavydi, net rimčiau susikivirčia. Tačiau apskritai jie yra daug geresni negu „sveikieji”. Girdėjau tokią pasakojimą. Čia kiekvienais metais protškai neįgaliesiems žmonėms yra rengiamos olimpinės žaidynės, vadinamos *Special Olympics*. Viena iš rungčių – bėgimas. Kartą jiems bebėgant, vienas dalyvis pargriuvo. Kaip reaguotų į tai „sveikieji”? Jie bėgtų toliau. Tačiau čia visi neįgalieji sustojo, padėjo pargriuvusiajam atsikelti ir toliau bėgo kartu. Antras dalykas, kurio galėtų pasimokyti „sveikieji”, – tai mokėjimas džiaugtis. Prie manęs priėjo viena mūsų name gyvenanti moteris. Jos veidas visas švytėjo iš džiaugsmo. Ji tiesė į mane popieriaus lapelį ir sakė: šiandien darbe aš gavau čekį (su atlyginimu). Paklausiau, kiek pinigų ji gavo. „Vieną dolerį keturiasdešimt šešis centus”, – atsakė ji ir toliau švytėjo iš džiaugsmo. Buvau priblokštas, kad žmogus, gavęs tokią menką sumą, šitaip džiaugiasi. Aš taip nemokėčiau džiaugtis ir milijoną gavęs. Trečias dalykas, ko būtų galima pasimokyti iš šitų žmonių, – tai natūralumas ir paprastumas bendraujant. Kai jie kažko nekenčia, tai ir sako, kad nekenčia, kai kažką mėgsta – sako, kad mėgsta. O mes, „sveikieji”, labai dažnai viską suvyniojam į mandagumo arba veidmainiškumo vata. Visais trimis aukščiau išvardytais atvejais aš jaučiuosi labiau neįgalus nei žmonės, turintys protinę negalią.

Tiesa, yra vienas dalykas, kurį čia išmokau. Kristus yra sakęs: „Ką padarėt vienam iš šitų mažutėlių – man padarėte”, bet čia būdamas pamačiau, kad kartais būna ir atvirkščiai. Kartais Kristus per mažutėlius kai ką padaro ir man. Trečią naktį man miegant čia sapnavau savo namus Panevėžy ir nubudau su labai stipriu noru grįžti namo, į Lietuvą. Buvo tikrai liūdnas rytas. Atsisėdau pusryčiauti, o man iš nugaros priėjo viena neįgalioji, nieko nepasakius mane pabučiavo, nusišypsojo ir nuėjo. Tai tiesiog „nuėmė” iki tol buvusį mano liūdesį. Arba kitą kartą buvo sunki diena, bet viena mergina grįžusi iš darbo priėjo prie manęs ir, rodydama iš medžio padarytą širdutę, man sako: „Aš ją šiandien ra-

dau, noriu kad tu ją turėtum”. Ir kažkodėl tokie dalykai nutinka man sunkiomis akimirkomis. Manau, kad mažutėliai yra ne tik mums duota galimybė parodyti savo meilę Dievui, bet per juos dažnai Dievas parodo ir savo meilę mums. Būdamas čia išmokau pastebėti tuos Dievo meilės žybtelėjimus.

– Kas buvo sunkiausia dirbant šioje Bostono bendruomenėje?

– Kai gyvenau Lietuvoje, daug laiko praleisdavau vienas. Atvykus čia, visas apsisvertė aukštyl kojoms: tiek, kiek Lietuvoj būdavau vienas – tiek čia buvau tarp žmonių. Kartais tai nebuvo lengva. Taigi pagrindiniai sunkumai kildavo dėl mano uždaro, drovaus būdo. Kartais pagalvoju, kodėl Dievas norėjo, kad čia atvažiuočiau. Gal tam, kad tapčiau atviresnis, drąsesnis. O gal Jis per iš uždarmo kylančius sunkumus norėjo brandinti mano tikėjimą. Juk Dievui labiau rūpi žmogaus tikėjimas, nei sėkmingas žmogaus prisitaikymas prie aplinkos. O tikėjimas geriausiai bręsta sunkumuose. Tik, žinoma, savo buvimo „Arkoje” nevaadinčiau kančia, tiesiog, kaip ir bet kur kitur būnant, kartais kyla tam tikrų sunkumų.

– Kokia yra Katalikų Bažnyčia Amerikoje? Ar ji labai skiriasi nuo Bažnyčios Lietuvoje?

Čia Bažnyčioje yra dvi stovyklos: „liberalai” ir „konservatoriai”. Kas yra „liberalai” – geriausiai nusakys įvykis, kurį teko stebėti bažnyčioje. Vieną sekmadienį, po šv. Mišių, prie mikro-

fono priėjo moteris ir pradėjo kalbėti apie tuo metu Bostono arkivyskupijai labai aktualų dalyką, t.y. Massachusetts valstijos reikalavimą, kad Bažnyčiai priklausančios įvaikinimo agentūros padėtų įsivaikinti vaikus tos pačios lyties „šeimoms”. Bažnyčia, aišku, tam priešinasi. Taigi ta moteris, kuri atsistojo kalbėti, pasakė, jog ji gyvena su partnere ir turi vaiką. Bet ji labai išgyvena, kad Bažnyčia, kuriai ji priklauso, ją atstumia. Dar ji pasakė, jog jai paskambino vienuolė ir jos atsiprašė už tai, ką daro Bostono arkivyskupas ir popiežius. Be to, ši moteris dėkojo parapijos bendruomenei, kuri ją labai palaiko. Moteriai baigus kalbėti – beveik visa bažnyčia pradėjo ploti, o šalia buvęs kunigas į tą pasisakymą visiškai nereagavo, taigi, galima manyti, kad ir jis jos mintims pritarė. „Liberalai” taip pat yra apsėsti minties, jog moterys ir vedę vyrai turėtų būti kunigais. Apskritai jie pamiršta, kad ne žmogus turi keisti Kristaus mokslą, bet Kristaus mokslas – žmogų. Tačiau yra ir labai konservatyvių katalikų, kurie stengiasi būti visiškai ištikimi popiežiui. Dar mane nustebino tai, kaip plačiai čia išplitęs šv. Faustina apreiškimas pamaldumas Viešpaties gailestingumui. Daug bažnyčių turi Kazimierovskio paveikslų kopijas, netoli Bostono yra Viešpaties gailestingumo šventovė, kurios centriniame altoriuje – minėtas paveikslas, o viename iš langų vitražų – Aušros vartų Dievo Motinos paveikslas. Be to, katalikiški TV kanalai kasdien transliuoja Gailestingumo vainikėlio maldą.

CHIRURGAI

PETRAS V. KISIELIUS, MD, FACS
INKSTŲ, PŪSLĖS, PROSTATOS
GYDYMAS BEI CHIRURGIJA
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
Tel. 331-221-9004

VIDAUS LIGOS

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos susitarus

DANTŲ GYDYTOJAI

DR. JOVITA KERELIS
DR. DAIVA BIDVA
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79 th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. 708-598-8101

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą
Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai
4647 W 103 St, Oak Lawn, IL
25 E Washington, Ste 1121,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260

AKIŲ LIGOS

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS – CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

DR. RENATA VARIAKOJYTĖ
SKAUSMO GYDYMO SPECIALISTĖ
7600 W. College Drive
Palos Heights, IL 60463
Tel. 708-361-5550
Nugaros, kaklo, galvos, sąnarių bei kitų
skausmų gydymas

ADVOKATAI

Advokatas
GINTARAS P. ČEPĖNAS
6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos susitarus

Remkime
Draugo fondą
www.draugofondas.org

Lietuvių Fondo 52-asis suvažiavimas

Suvažiavimo Prezidiume – LF tarybos pirm. M. Kasniūnas (k.), LF valdybos pirm. A. Tamulis ir sekretorė D. Litvinskaitė.

Atkelta iš 1 psl.

Ambasadorius prisiminė, kad jam teko dalyvauti LF 50-mečio suvažiavime. „Tada man atsivėrė akys, kiek daug jūs padarėte mūsų valstybei, – sakė Ž. Pavilionis. – Tačiau padėkodamas už tai, kviečiu apsidairyti ir pamatyti, kad padėtis pasikeitė.“ Pasak ambasadoriaus, Amerikos ryšiai su mumis trūkinėja, o Rusijos agresija mūsų atžvilgiu stiprėja. „Putinas dabar taikosi į mūsų sielas, – sakė Ž. Pavilionis, – taip darė Hitleris. Pagal jį žudyti yra normalu.“ Ambasadorius kvietė pagaltoti, kaip mes galėtume laimėti karą prieš Rusiją, kaip ištempti iš jos nasrų Ukrainą, Gruziją, kaip sukurti „buferinę zoną“... Jis kvietė LF pergaltoti savo, kaip organizacijos veikimo kryptis. „Strateginiai LF tikslai pasiekti, – sakė Ž. Pavilionis, – dabar reikia nustumti KGB tolyn.“ Galbūt – suburti LF ambasadorių grupę, kuri kartu su Lietuvos atstovais siektų strateginių tikslų. „Neišsaugoję Lietuvos – neišsaugosit lietuvių. Tai faktas, – įsitikinęs ambasadorius. – O pavojus toks pats, kaip buvo prieš 70 metų.“

Kaip garbės viešnia suvažiavime dalyvavusi JAV Lietuvių Bendruomenės (LB) Krašto valdybos pirmininkė Sigita Šimkuvienė-Rosen padėkojo LF už nuoširdų bendradarbiavimą su LB ir pastebėjo, kad kelios LB sukurtos programos kaip tik ugdo meilę Lietuvai ir skatina lietuvių savanoriškai dirbti jos labui.

Suvažiavime taip pat dalyvavo LR generalinis konsulas Čikagoje Marijus Gudynas, JAV LB atstovai iš Indianos, Michigano, Čikagos ir jos apylinkių.

Sekretorė D. Litvinskaitė perskaitė 51-ojo suvažiavimo protokolo santrauką (jis buvo priimtas be pakeitimų) ir prasidėjo rinkimai į LF tarybą bei Kontrolės komisiją. Į tarybą iš kandidatavusių šešių asmenų išrinkti penki: Rimantas P. Griškelis (6 090 balsų), Audronė Pavilčius Karalius (4 459), Marius Kasniūnas (6 638), Rūta Kulbis (6 386) ir dr. Antanas G. Razma Jr. (6 537). Nebuvo išrinkta Austėja Sruoga (3 237). Kontrolės komisijoje dirbs Rimas Kapčinskas (7 028), Daina Rugienius (6 277) ir Rūta Stropus (6 477). Nepateko Alina Akulic, surinkusi 968 balsus.

LF tarybos pirmininkas Marius Kasniūnas, kreipdamasi į suvažiavimo dalyvius, retoriškai klausė, kas būtų, jei prieš 54-erius metus dr. Antanas Razma apie savo idėją sukurti tokį Fondą nebūtų parašęs spaudoje ir ji nebūtų įgyvendinta? Stipendijos, Dainų šventės, mokyklos... – LF yra svarbi mūsų lie-

Suvažiavime dalyvavo (iš k.): JAV LB Krašto valdybos pirm. S. Šimkuvienė-Rosen, LR ambasadorius JAV ir Meksikai Ž. Pavilionis, LR gen. konsulas Čikagoje M. Gudynas, LF atstovas Detroite N. Udrys.

tuviško gyvenimo dalis, sakė tarybos pirmininkas. Jo manymu, ateitį galime užsitikrinti tik iš dalies, tad svarbu, kad LF plėtra nesustotų. M. Kasniūnas paragino skleisti žinią apie LF tarp savo draugų ir pažįstamų.

Pranešęs, kad taryboje dėl darbo išipareigojimų nebedirbs Almis Kuolis, M. Kasniūnas padėkojo jam už darbą. Prisiminta buvo ir a. a. Dalė Lukienė, nebaigusi kadencijos – į jos vietą taryboje buvo pakviesta Agnė Vertelkaitė.

LF valdybos pirmininkas Arvydas Tamulis padėkojo valdybos nariams už kasdieninį jų darbą ir prisiminė svarbiausius metų renginius, kuriuos rėmė LF. Jis taip pat pranešė, kad 2014 m. LF nariais tapo 60 asmenų. „Palikimai turtina, bet svarbiausia – nariai ir jų įnašai. Organizacija stipri žmonėmis

– ne pinigais,“ – įsitikinęs A. Tamulis.

Suvažiavimo dalyviai išklausė Finansų, Pelno skirstymo, Kontrolės komisijų pirmininkų bei išdininko pranešimus. Išdininkas Saulius Čyvas pasidžiaugė, kad šie metai LF – rekordiniai, kartu su palikimais pagrindinis kapitalas perkopė per 38 mln. dolerių! Visus pranešimus ir LF metinę ataskaitą galite skaityti tinklalapyje www.lietuviu-fondas.org bei leidinyje „Liepsna“.

Diskutuoiant apie pranešimus, Narimantas Udrys, LF atstovas Detroite, pasidžiaugė, kad LF atsikratė ūkio Wisconsin (jį pavyko pelningai par-

Saulius Čyvas išrinktas naujuoju LF tarybos pirmininku.

duoti – Red.), nes, jo žodžiais, „Fondo reikalas pinigų tvarkyti, o ne nekilnojamą turtą.“ Jis taip pat pritarė LF sprendimui neremti Pietų Amerikos lietuvių mokymosi Vasario 16-osios gimnazijoje Vokietijoje, nes Vilnius lietuvių kalbai išmokti – žymiai tinkamesnė vieta.

Bendrose diskusijose dalyvavusieji daugiausia reagavo į ambasadoriaus Ž. Pavilionio pasisakymą. Pranas Jurkus sakė, kad nesutinkas su ambasadoriumi – jo žiniomis, Lietuvoje gyvenantys nejučia didelio pavojaus. Jis taip pat nesutinkas su teiginiu, kad jeigu „Lietuvos nebus – lietuvių nebus“. Lietuvių išsilaikė ir per caro vergiją, ir dar anksčiau, sakė P. Jurkus.

Kun. Valdas Aušra, ką tik grįžęs iš Lietuvos, paprieštaravo P. Jurkui. Jis perdavė vyskupo Mindaugo Sabučio žodžius, kad „klausimas ne ar tai bus, o kada tai bus“. „Ir tai įvyks per 1–2 valandas, – pridūrė kun. V. Aušra. – Balistinės raketos jau sugrąžintos į Karaliaučiaus kraštą.“

Marijos Remienės siūlymui, kad LF finansuotų lietuvių bendruomenių išvyką į Washingtoną demonstruoti prie Baltųjų Rūmų reikalaujant tiekti ginklus Ukrainai, oponavo Rimantas Griškelis. Jis sakė, kad daug kas galvoja – Fondas turi daug pinigų, tegu dalina. Bet užmirštama, kad LF yra organizacija, turi taisykles, kaip tas lėšas panaudoti. R. Griškelių nuomone, geriausias kelias – per vaikus, jaunajai kartai įskiepyti, kad jie turi padėti Lietuvai.

Po suvažiavimo surengtame susirinkime nauju LF tarybos pirmininku išrinktas Saulius Čyvas, o LF valdybos pirmininku – Marius Kasniūnas.

Diskusijose dalyvavęs kun. V. Aušra (d.) sutiko su ambasadoriumi Ž. Pavilioniu, kad pavojus Lietuvai – realus. Kairėje – Marius Kasniūnas, po suvažiavimo išrinktas LF valdybos pirmininku.

Jono Kuprio nuotraukos

MANO VIRTUVĖ

Šį kartą siūlau išbandyti porą dekadentiškų receptų – jie puikiai tiks šventiniams šeimyniniams pietums.

„Girta“ antis

Pagrindinis šventiškas patiekalas 6 žmonėms.

- 1 antis (1,5–2 kg arba 3–4 sv)
- 300 g (10 oz.) anties (arba vištos) kepenėlių
- 2 česnako skiltelės
- 4 šviežio rozmarino šakelės
- sauja šalavijo lapelių
- 250 ml (8 oz) saldaus raudono vyno (pvz., Kagor)
- jūros druskos
- šviežiai maltų juodų pipirų

Orkaitę įkaitinti iš anksto iki 190 °C (375 F)

Trintuvu sutrinti kepenėles, česnaką, rozmariną, šalaviją, supilti vyną ir viską išmaišyti.

Antį apvirti puode (apie 30–40 min.), ištraukti, nuvarvinti. Į anties pilvą supilti 3/4 gauto prieskonių mišinio ir užsiūti, kad neišbėgtų.

Antį gerai įtrinti druska, pipirais, palaistyti likusiu mišiniu ir kepti įkaitintoje orkaitėje 2,5–3 val. Būtina keletą kartų praverti orkaitę ir kepimo inde susidariusiu skysčiu palaistyti antį. Tuomet ji bus sultinga, nesausa.

Pyragas su ananasais

- 120 g (4 oz) cukraus
- 150 g (5 oz) minkšto (sukamo) sviesto
- 250 g (9 oz) miltų

Jūsų Indrė

- 10 šaukštų klevų sirupo
- 50 ml (1,7 oz) romo
- 1 citrinos tarkuota žievelė
- 4 kiaušiniai
- 1 arbatinis šaukštelis kepimo miltelių

Karamelei – 50 g (1,7) sviesto, 50 g (1,7) cukraus, 1 arbatinis šaukštelis vanilinio cukraus

Minkštą sviestą išsukti iki purumo. Įmušti vieną kiaušinį, vėl išsukti iki vientisos masės, įmušti antrą, vėl išsukti ir taip iš eilės sudėti visus keturis kiaušinius.

Persijotus miltus sumaišyti su kepimo milteliais. Miltus ir citrinos žievelę po truputį pilti į sviesto-kiaušinių masę ir išplakti iki vientisos konsistencijos. Supilti sirupą ir romą. Išplakti.

Išvirti karamelę – sviestą, cukrų ir vanilinį cukrų pakaitinti puodelyje kelias minutes.

Šviežią ananasą nulupti, supjaustyti riekėm, išimti kietąją vidurinę dalį – šerdį. Skardą iškloti kepimo popieriumi, ištepti sviestu, sudėti ananaso riekės ir užpilti karamele.

Ant ananasų užpilti tešlą, išlyginti ir pašauti į orkaitę, kuri turi būti iš anksto įkaitinta iki 180 °C (350 F). Kepti apie 35–40 minučių.

Išėmus iš orkaitės šiek tiek atvėsinti ir dar šiltą apversti ant lentos ar didelės lėkštės.

www.facebook.com/draugolaikrastis

A † A
Inž. JERONIMAS GAIŽUTIS

Paliko šį pasaulį 2015 m. balandžio 18 d.
Gimė 1924 m. spalio 11 d. Vilniaus krašte, Švenčionių apskr.
Nuo 1948 m. gyveno Toronte, Kanadoje, o nuo 1955 m. Čikagoje.

Dirbo Illinois valstijos Tiltų ir kelių vedimo priežiūros tarnyboje.

Dalyvavo Lietuvių Operos, „Dainavos“ ir Švč. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčios choruose.

Dirbo Lietuvių skautų sąjungai, Vilniaus krašto draugijai, ALT'o, BALF'o, Filatelistų organizacijoms.

A. a. Jeronimas buvo vyras a. a. Nerijos, sūnaus a. a. Raimundo tėvas.

Giliame liūdesyje liko: duktė Lina su draugu Tony; sūnus Saulius su žmona Erin; duktė Ramunė ir vyras Vytautas; anūkai Tessa ir Monika; duktė Rūta ir giminės Lietuvoje.

Atsisveikinimo šv. Mišios bus aukojamos gegužės 9 d., šeštadienį, 9 val. ryto Palaimintojo Jurgio Matulaičio misijoje, Lemont, IL.

Nuoširdžiai kviečiame visus artimuosius, draugus ir pažįstamus dalyvauti atsisveikinimo šv. Mišiose.

Nuliūdusi šeima

Ilgamečiui Amerikos Lietuvių Tarybos išdininkui

A † A
JERONIMUI GAIŽUČIUI

mirus, reiškiamo gilią užuojautą dukroms RAMUNEI, RŪTAI ir LINAI, sūnui SAULIUI, jų šeimoms, giminėms ir artimiesiems bei kartu liūdime.

Amerikos Lietuvių Taryba

Jaunystės draugei

A † A
VILEI MARCHERTIENEI

Amžinybėn iškeliavus, reiškiamo gilią užuojautą vyrui ir sūnui bei visiems artimiesiems ir kartu liūdime.

Danutė Bobelienė ir šeima

www.draugas.org/mirties.html

ĮVAIRŪS

- Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu. Didelė darbo patirtis, minimali anglų kalba, nevairuoja. Gali pakeisti savitgaliais. Kartu gali dirbti ir vyras. **Tel. 773-940-5264.**
- Moteris ieško žmonių priežiūros darbo su grįžimu namo. Gali pakeisti savitgaliais. Kartu gali dirbti ir vyras. **Tel. 708-691-6996.**
- Profesionali, sąžininga moteris, turinti didelę slaugos darbo patirtį, legali, vairuojanti automobilį, ieško pagyvenusių žmonių priežiūros darbo su gyvenimu Čikagoje ar jos priemiesčiuose. **Tel. 312-647-3208.**
- Vyras ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu ar pakeitimų. Legalūs dokumentai, vairuoja, patirtis. **Tel. 312-307-4619.**
- 54 metų vyras ieško žmonių priežiūros darbo pakeitimų pietvakariniuose rajonuose. **Tel. 773-387-7232** arba **773-600-2887.**
- Moteris ieško žmonių priežiūros darbo, galimi pakeitimai. Siūlyti įvairius variantus. **Tel. 773-615-5235.**
- Vyras ieško žmonių priežiūros darbo su gyvenimu ar pakeitimų. Legalūs dokumentai, vairuoja, patirtis. **Tel. 312-307-4619.**
- Moteris ieško senelių priežiūros darbo pakeitimų. Siūlyti įvairius variantus. **Tel. 773-387-7232.**

PAS MUS IR APLINK MUS

Gegužės 7-oji – Spaudos atgavimo, kalbos ir knygos diena. Sveikiname kolegas žurnalistus visame pasaulyje!

■ **Gegužės 9 d., šeštadienį, 7:30 val. v.** Lietuvos folk-roko grupė „Žalvarinis“, Aldegunda ir Kęstutis Stančiauskas su „Street-dancer“ susitiks bendrame koncerte „Sam-sara“, kuris vyks „Arabian Nights Farm“, 6526 Clarendon Hills Rd., Willowbrook, IL. Sekmadienį, gegužės 10 d., 8 val. v. muzikantai koncertuos „Underground Wonder Bar“, 710 N. Clark St., Chicago, IL. Daugiau informacijos: www.aldegundamusic.com.

■ **Švč. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo bažnyčioje** (2745 W. 44th St., Chicago, IL 60632) gegužės 10 d., sekmadienį, 10 val. r. švęsime VI Velykų sekmadienį. Eucharistijos šventimą atnašaus kun. Gediminas Keršys. 15 minučių prieš pamaldas sukalbėsime Švč. Mergelės Marijos litaniją. Po šv. Mišių parapijos salėje JAV Lietuvių Bendruomenės Brighton Parko apylinkės vyrų komanda Motinos dienos proga ruošia lietuviškus pietus. Programą atliks Algimantas ir Ligita Barniškių bei Vilija Vakarytė. Bus loterija. Maloniai kviečiame visus dalyvauti. Taip pat primename, kad šį sekmadienį, prieš ir po lietuviškų šv. Mišių, galėsite balsuoti JAV LB tarybos rinkimuose.

■ **Šeštadienį, gegužės 16 d., Baltijos jėzuitų** plėtros tarybos narys Tadas Birutis kviečia į

paukščių stebėjimo iškylą „Tėvo Saulaičio takais“. Norinčius dalyvauti prašome pranešti el. paštu: lithjesuit@hotmail.com arba palikti žinutę tel. 630-243-6234. Smulkesnė informacija bus suteikta užsiregistravusiems.

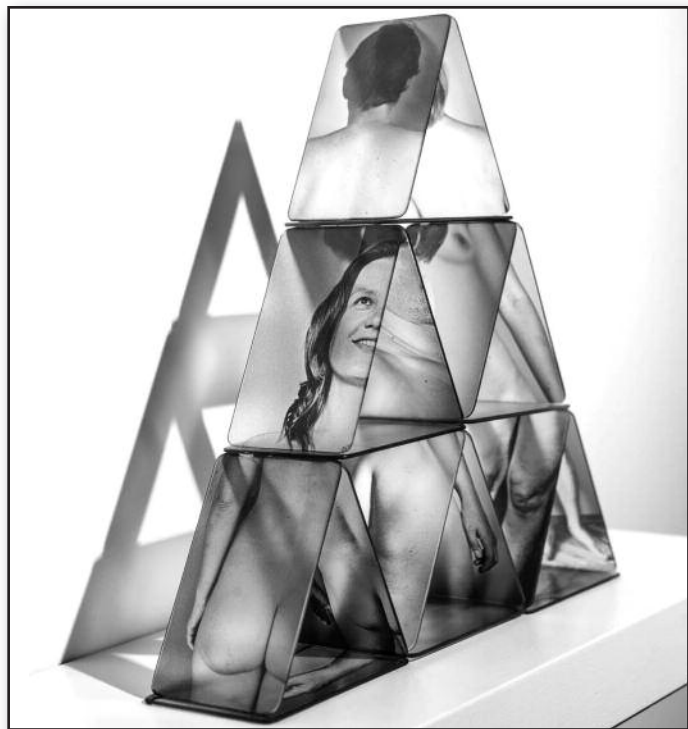
■ **Gegužės 17 d., sekmadienį, 1 val. p. p.** Pasaulio lietuvių centras (PLC) kviečia narius, rėmėjus ir svečius į PLC metinį susirinkimą. Bus diskutuojama centro praėjusių metų veikla, dabartinė padėtis ir planai ateičiai. Daugiau informacijos tel. 630-257-8787 (PLC raštinė).

■ **Gegužės 20 d., trečiadienį, 7 val. v.** BAM Rose Cinemas, 30 Lafayette Ave., Brooklyn, NY 11217 bus rodomas J. Meko filmas „Reminiscences of a Journey to Lithuania“ (1972).

■ **William Holman Gallery, 65 Ludlow Street, New York, NY 10002** iki gegužės 23 d. vyksta Kęstučio Zapkaus (Kes Zapkus) tapybos ir piešinių paroda. Daugiau informacijos – galerijos el. paštu: info@wholman-gallery.com.

■ **Sezono uždarymas. Gegužės 31 d. 12 val. p. p.** Jaunimo centro Moterų klubas kviečia mielinių blynų priešpiečių Centro kavinėje. Mišių koplyčioje nebus, bet visi maloniai kviečiami susirinkti ir pabendrauti Jaunimo centro kavinėje – prieš išvykstant vasaros atostogoms.

Lietuvės kūrinys – Murano stiklo muziejuje

Stiklo kūriniais garsėjančioje Italijos Murano saloje Venecijoje vyksta finalinė tarptautinio projekto „European glass experience“ paroda. Vienintelė Baltijos šalių atstovė parodoje – lietuvių menininkė Julija Pociūtė pristato kūrinį „Stabilumas“.

Kristof Vrancken nuotr.

Namams pirkti paskolas
duodamos mažais mėnesiniais įmokėjimais ir prieinamais nuosimčiais.
Kreipkitės į
Mutual Federal Bank,
2212 West Cermak Road.
Tel. (773) 847-7747

Advokatas
VYTENIS LIETUVNINKAS
4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100

Kent universitete – prezidentų kaita

Gegužės 1 d. Kent State University, Ohio įvyko naujos universiteto prezidentės inauguracijos iškilmės – ja tapo dr. Beverly Warren. Prieš tai ji ėjo vyr. viceprezidentės pareigas Virginia Commonwealth University. Į Kent universiteto College of Arts and Sciences Patikėtinių tarybą (Board of Directors) pakviesta LR garbės generalinė konsulė Ohio Ingrida Bublienė.

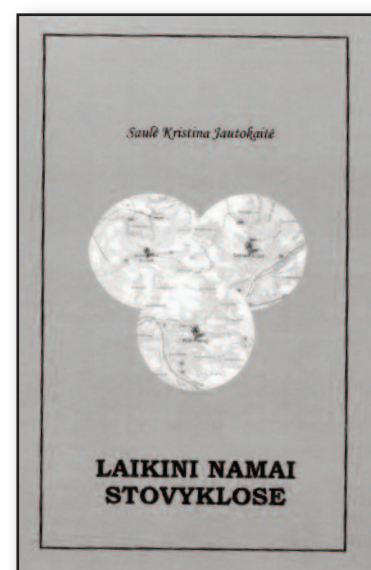
Po iškilmų – LR garbės generalinė konsulė Ingrida Bublienė (k.) ir naujoji Kent universiteto prezidentė dr. Beverly Warren. Sandra Morgan nuotr.

Gegužės 15 d., penktadienį, 7 val. v. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje (6500 South Pulaski Road, Chicago, IL) Ina Vasiūnaitė skaitys paskaitą „Radijas ir televizija – tiesioginis eteris į praeitį“. Paskaitoje Ina trumpai pristatys savo disertacijos „Amerikos lietuvių bendruomenės audio vizualinės žiniasklaidos raida 1944–1990 m.“ tyrimą ir atliktus darbus. Paskaitos metu ji parodys keletą dokumentinių kadrai iš Anatolijaus Šluto archyvo, saugomo VDU Lietuvių Išeivijos institute, filmuką „Vasario 16 minėjimas“ (7 min., be garso). Bus vaišės.

Laikini namai stovyklose

Romėnų poetas Ovidijus seniai yra pasakęs: „Kada viskas praeina, atsiminimas vis dėlto lieka“. Patikrinus tą atmintį, kai kas atsigavo, kai kas dinga. Sakoma, kai du stos, daugiau padarys, o jei dar pridės trečią, tai dar daugiau. Tuo laiku stovyklose mes trys buvome mokiniai: aš, sesė Regina ir brolis Viktoras. Aš, jauniausia, ryžausi pradėti austi atminimų giją. Man kartas nuo karto ta gija nutrūkdavo, vyresnių sesers ir brolio atmintys ją sujungdavo. Kai kurie išpūdingesni įvykiai išliko aiškūs, kiti – migloti. Gal šie prisiminimai atrodys padrikę, nes mums buvo lemta, kaip bastūnams, tris kartus kraustyti per penkerius metus gyventus Vokietijos stovyklose. Mūsų gyvenimo istorija panaši į daugelio pabėgėlių stovyklinį gyvenimą, tiksliai keitėsi žmonių veidai ir vietovių vardai. Tokie buvo mūsų laikini namai stovyklose.

Tai ištrauka iš knygos „Laikini namai stovyklose“ pratarmės. 2013 m. išleisti menotyriminės Saulės Kristinos Jautokaitės (1935–2014) atsiminimai – spalvingi, dramatiški, skaitomi tarsi romanas. Knyga gausiai iliustruota. Silpnaregiams – padidintas tekstas. Ši knyga – dar vienas svarbus įnašas į lietuvių emigrantų atsiminimų aruodą.

Knygą „Laikini namai stovyklose“ galite įsigyti „Draugo“ knygynėlyje. Teiraukitės tel. 773-585-9500.